

GŁOS POMORSKI

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 zł, w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 zł, przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,06 zł wprost na pocztę lub u listowego gwarantnie 6,48 zł, miesięcznie 2,16 zł, dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 zł, do Gdańska 4,00 Guld. Gd. do Francji 15 fr. (z wysyłką co drugi dzień 13 fr.) do Anglii 5 shil., do Stanów Zjed. 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strajki, przeszkody techniczne itd. prenumeratorzy nie mają prawa żądań niedostarczonych numerów lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Zw. Spół. Zarobk., Danziger Privat-Aktiebank, Gdańsk i Grudziądz, Bank Polski Grudziądz. Konto czekowe: Gdańsk nr 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 198. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski, wiersz wykosci milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 12 groszy, w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 90 groszy, wśród tekstu 50 groszy, za tekstem 40 gr dla Wolnego Miasta Gdańska wiersz m/m 3-lam. w dziale ogłoszeniowym 0,12 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,90 Guld. Gd., wśród tekstu 0,50 Guld. Gd., za tekstem 0,40 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50%, nadwyżki dla reszty sgraniczy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 30 procent nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✧ ✧ ✧ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się ✧ ✧ ✧

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.

Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej przed południem.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, sobota, dnia 23-go maja 1925.

Telefon nr. 50 i 51.

Organizacja eksportu.

Zatrważające pasywum naszego bilansu płatniczego, który to debet, nie zmniejszając się, powoduje szereg zarządzeń skarbowo-walutowych, odbijających się tak ujemnie na naszym życiu gospodarczym, skłania mnie do oświetlenia przyczyn tego zjawiska i zapodania pewnych praktycznych wskazówek, mających na celu istniejącego stanu rzeczy.

Pracując szereg lat w Departamencie Handlu Zagranicznego b. austr. Ministerstwa Handlu we Wiedniu, oraz jako b. Radca Handlowy przy naszych poselstwach we Wiedniu i Konstantynopolu wzgl. na bliskim Wschodzie miałem sposobność zapoznać się z praktyczną stroną akcji państwowej popierania eksportu, co mnie powoduje do nakreślenia tych kilku uwag. —

Rzeczpospolita Polska, jako kraj bogaty w swe naturalne surowce, jako kraj mający dobrego robotnika, jako kraj, który potrafi się w zupełności sam utrzymać, kraj ten wprost niepojęcie wykazuje bilansu płatniczy ujemny.

Objaw ten ani nie można przypisać brakowi pracowitości, ani brakowi zrozumienia społecznego w handlowym obrocie międzynarodowym, przypisać go jednak należy, jak to zresztą w Przemysłowej Komisji Sejmowej, referent tej p. Kosydarski stwierdził, brakowi programu i organizacji eksportowej, organizacji, któraby stale kontrolowała międzynarodowy obrót handlowy Rzeczypospolitej Polskiej i w razie zawahania się bilansu, w sposób praktyczny temu zapobiegala.

W państwach zachodnich istnieją przy Ministerstwach stałe Komisje, urzędujące co najmniej raz na miesiąc, których zadaniem jest nieustannie kontrolowanie bilansu płatniczego Państwa. W skład tych komisji wchodzi przedstawiciele wszystkich branż przemysłowych, oraz zastępcy wielkiego handlu.

Sprawy tej komisji załatwia odnośny Wydział min., a organem tej komisji są półoficjalne biura wzgl. związki, zajmujące się li tylko popieraniem rodzimego eksportu.

U nas w tym kierunku dotychczas nie się nie stało; reglamentowano przywóz i wywóz rozporządzeniami, kierując się przede wszystkim psychologią ulicy, a nie względami ekonomicznymi. Jako drastyczny przykład przytoczę, że gdy jajo kosztowało u nas powiedzmy 5 gr., to je wywożono, a gdy kosztowało 20 gr., to to samo jajo przywożono z zagranicy. Przytoczę dalszy przykład; gdy był okres czasu, gdzie wywóz skórki cielęcych można było uzyskać, to spekulacja, odnośnie pozwolenia wywozu wydostawała i sama spekulacja, robiąc krzyk, następnie w brukowej prasie powodowała bezwzględny zakaz wywozu, sprzedając uzyskane pozwolenia za drogie pieniądze.

Z tych dwóch drastycznych przykładów widać, że reglamentacja przywozu i wywozu jedynie mogła być tylko w czasie wojny możliwa, gdzie granice poszczególnych obwodów gospodarczych stanowiły bagnet, nie zaś w czasie pokoju, gdzie tego rodzaju reglamentacja wywołuje wprost przeciwny efekt, dając przy tem pole do nadużyć i korupcji. Wymiana towarów międzynarodowa jest niczem innym, jak tylko konkurencją wytwórczości danyh państw, która to winna być rzetelna, a wtedy będzie ona automatyczna i ekonomiczna. Z chwilą, gdy rząd jakiegos państwa tej rzetelnej konkurencji własnemu ustawodawstwem, czy to ze względów fiskalnych czy też politycznych, przeszkadza, zamiast pomagać jej ułatwieniami eksportu, w szczególności odpowiadając polityką taryfową, premiami eksportowymi, z dyskontem długów terminowych, akceptów zagranicznych etc., sam na tem najgorzej wychodzi.

Bogactwa naturalne naszej Rzeczypospolitej dają jej możliwość, spokojnie stanąć do tej rzetelnej konkurencji bez obawy ujemnego bilansu płatniczego.

Złączone w wyżej nazwanej komisji sfery przemysłowe i handlowe będą już we własnym interesie nad utrzymaniem bilansu czuwały.

A teraz przechodzimy do drugiej rzeczy, t. j. do organizacji naszego eksportu i znowu pozwolę sobie rozpocząć od przykładu. W r. 1923 delegowany zostałem na bliski Wschód w celu zbadania tamtejszych rynków zbytu i możliwości naszej ekspansji ekonomicznej na te kraje. Zastałem w Jugosławii, Bułgarii, Grecji, Turcji i Rumunii już silne placówki czechosłowackie, niemieckie, austriackie, oparte na zasadach handlowych, pomijając angielskie francuskie i amerykańskie. Chcąc stworzyć platformę dla naszego eksportu w tych krajach, małe produkcyjnych i niemających surowców, zapoczątkowałem w każdym z miast stołecznych tych krajów, zorganizowanie z tamt. ludzi naszych ekspozytur eksportowych.

wych, chciałem, by agentury te stanowiły mietylko korespondentów, informujących danego radcę handlowego o warunkach zbytu i potrzebach danego kraju, lecz także, aby agentury te mogły przeprowadzać wszelkie transakcje, które nasz przemysł i handel w danym kraju miał do uskuteczenia.

Gdy zdałem sprawozdanie o tej mojej inicjatywie, która już w części przeprowadzona była, ówczesnemu Ministrowi Przemysłu i Handlu, odpowiedział mi, że nie życzy sobie, aby radca handlowy był komiwojażerem polskiego przemysłu i handlu, tylko, aby był urzędnikiem, piszącym sprawozdania.

Przykład ten chyba dobitnie ilustruje niewykszkolenie naszych władz pod względem praktycznym, jak to inne państwa zachodnio-europejskie czynią. Powodem tego jest w pewnej mierze krytycyzm naszego społeczeństwa, w szczególności niedyscyplinowanej prasy, gdzie we wszystkich tego rodzaju poczynaniach, wychodzących poza ramy teorii, dopatrują się jakiegoś osobistego zainteresowania danego osobnika. Ten sentyment uniemożliwia ludziom, inicjatywy i dobrej woli, będącym w służbie publicznej, podjęcia jakiegokolwiek akcji.

Mussolini o polityce zagranicznej Włoch.

WŁOCHY A WYBOR HINDENBURGA NA PREZYDENTA.

Rzym, 21. 5. (Pat.) Na wczorajszym posiedzeniu senatu, Mussolini wystąpił z expose, charakteryzującym politykę zagraniczną rządu włoskiego. Z chwilą pogrzebienia protokołu genewskiego, wszystkie kwestje, które się z nim łączyły, znalazły się nagle w zawieszaniu przedewszystkiem na skutek kryzysu we Francji, następnie na skutek kryzysu w Belgii, a wreszcie na skutek kryzysu niemieckiego, zakończonogo wybo-rem marszałka Hindenburga na prezydenta Rzeszy.

Rząd włoski nie został zaalarmowany tem, że 15 milionów obywateli niemieckich oddało swe głosy za marszałkiem. Już nazajutrz po wyborach wysłałem — mówił Mussolini — do naszych reprezentantów dyplomatycznych zagranicznych depesze, precyzująca mój pogląd na tę sprawę z zaznaczeniem, że należy fakt ten przyjąć do wiadomości, zwłaszcza, o ile chodzi o kraj, w którym całkowicie panuje ustroj demokratyczny. Po-za-tem wyraziłem nadzieję, że — jak to często bywa — obecność takiej osobistości, jak Hindenburg na stanowisku prezydenta będzie nawet ułatwienie osiągnięcia tej atmosfery pojedunania, jaka w pewnych okolicznościach ustalić jest w stanie rząd silny i stanowczy.

Wreszcie stwierdziłem, że wybór Hindenburga musi być uważany jako skutek polityki sojuszników, uprawiających z Niemcami już od chwili podpisania traktatu wersalskiego politykę pełną wątpliwości, sprzeczności i nieskoordynowania.

STOSUNKI WŁOSKO-JUGOSŁOWIAŃSKIE. — WYPADKI W BUŁGARJI.

Co się tyczy stosunków włosko-jugosłowiańskich, to można powiedzieć, że są one serdeczne, nawet chciałbym powiedzieć — bardzo serdeczne.

W sprawie wypadków w Bułgarii, premier stwierdził, że rząd włoski, podobnie jak rządy sojusznice — odniósł się życzliwie do projektu przyznania Bułgarii prawa zwiększenia swych sił zbrojnych o 10 000 ludzi, ale — oświadczył Mussolini — mniemam, że z tą chwilą rząd bułgarski może się uważać za pana sytuacji. Nie ulega wątpliwości, że należy unikać, by Bułgaria miała się stać ogniskiem bolszewizmu na Bałkanach, ale z drugiej strony nie w mniejszym stopniu należy unikać, aby ewentualne zbrojenia Bułgarii nie stały się źródłem atmosfery podejrzliwości i konfliktu między sąsiadami i nie naruszyły równowagi w tej części Europy.

ROSJA SOWIECKA I TRZECIA MIĘDZY-NARODÓWKA.

Mówiąc o stosunkach włoskich z Rosją, premier oświadczył, że nie może być żadnej wątpliwości co do pożyteczności polityki uznawania rządu sowieckiego, przestrzeganej przez rząd włoski. Teraz już wszyscy nawet sami przywódcy bolszewizmu przyznać muszą, że eksperymenty bolszewickie doznały zupełnego fiaska. Nie uważam za możliwe, by Rosja mogła powrócić do militarystyczno-wojującego komunizmu z r. 1921.

WALKA Z KOMUNIZMEM W AUSTRII.

Wiedeń, 21. 5. (AW.) Wiedeńska dyrekcja policji postanowiła wydać do Austrii wszystkich obcokrajowców, podejrzanych o należenie do bojówek komunistycznych, a przede wszystkim cudzoziemców, przybyłych w ostatnich kilku miesiącach z krajów bałkańskich.

Wspomniałem na wstępie o organie półoficjalnym, któryby był instrumentem Kom. dla handlu zagranicznego. Organ taki półoficjalny również na zasadach kupieckich urządzony, mógłby właśnie utrzymywać w krajach eksportu naszego swoje placówki, któreby spełniały funkcje agentur, o których w poprzednim ustępie wspomniałem i stałyby się z czasem tą siecią praktyczną handlową dla naszej ekspansji ekonomicznej.

Odnosną organizację miałem sposobność przestudjować w Berlinie i we Wiedniu i muszę powiedzieć, że funkcjonowały i funkcjonują należycie i z wielkim pożytkiem dla eksportu danyh państw.

W końcu zauważyć należy, że koniecznym jest również wejście w kontakt z instytucjami kredytowymi danyh państw, o ile sami tego stworzyć nie możemy, jak to np. ostatnio zrobiła Rosja sowiecka w Konstantynopolu, tak, aby kwestia kredytowania towaru aż do czasu odbioru i wogóle do przeprowadzenia transakcji pieniężnych, była ułatwiona.

Tych kilka praktycznych wskazówek niech posłużą, aby ta rzecz, godna zastanowienia, wprowadzić na realne tory.

Henryk Krupski.

raczej mniemam, że powinniśmy się oswajać z myślą, że przyszła Rosja nie będzie więcej krajem drobnych posiadaczy, lecz krajem ze stronnictwami, uświadamiającymi sobie konieczność rozwoju i liczącymi się z nowymi warunkami i nowymi koniecznościami.

Nie ulega wątpliwości, że trzecia międzynarodówka będzie w dalszym ciągu pracowała nad stworzeniem coraz obszerniejszych organizacji propagandowych, nie mniej przeto nie widzę powodów, aby się tem poważnie niepokoić, przynajmniej o ile chodzi o Włochy. Znane są nam dobrze siły komunistów włoskich. Wiemy, że są one bardzo niewielkie, albowiem niena komunizm wielu zwolenników wśród włoskiej klasy robotniczej. Muszę oświadczyć z całą lojalnością, że o ile chodzi o przedstawicieli sowieckich przy rządzie włoskim, to rząd włoski musi przyznać, że ich zachowanie było, przynajmniej dotychczas, zupełnie poprawne. Zastrzegam sobie prawo złożenia w izbie dep. pewnych jeszcze uzupełniających oświadczeń w obronie traktatu handlowego włosko-rosyjskiego, jakkolwiek nie przyznaję on nadzwyczajnych rezultatów.

MUSSOLINI OŚWIADCZYŁ SIĘ ZA PAKTEM PIĘCIU. NIEMCY POWINNI WSTĄPIĆ DO LIGI NARODÓW.

Przechodząc do sprawy projektu paktu gwarancyjnego, premier oświadczył, że Włochy wczoraj otrzymały tekst projektu odpowiedzi rządu francuskiego do Niemiec. Punkt widzenia rządu włoskiego w tej sprawie jest następujący: Rząd włoski odnosi się życzliwie do projektowanego wstąpienia Niemiec do Ligi Narodów oraz do tego, by Niemcom przysługiwało stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów. Nie może być mowy o pakcie gwarancyjnym w trójkę, trzeba myśleć o pakcie gwarancyjnym przynajmniej w piątkę, a przytem trzeba — mojem zdaniem — aby taki pakt gwarancyjny pięciu oraz ewentualne inne pakt gwarancyjne zostały oddane pod opiekę Ligi Narodów, której członkiem byłoby również i Niemcy. Zagwarantować należy nie tylko granicę Renu, lecz również granicę Brennero.

DO PRZYŁĄCZENIA AUSTRII DO NIEMIEC NIE MOŻNA DOPUŚCIĆ.

Co się tyczy propagandy, uprawianej w Niemczech i Austrii na rzecz połączenia tych krajów, to muszę oświadczyć, że propaganda taka jest niedopuszczalna. Włochy nigdy nie mogłyby się zgodzić na tolerowanie takiego pogwałcenia postanowień traktatu, jakim byłoby przyłączenie Austrii do Niemiec. Rząd austriacki jest najzupełniej poprawny w swoim stosunku do Włoch i uprawia politykę na wskroś przyjazną, nie mniej przeto przykrem jest dla Włoch być świadkiem, zajadłej kampanii, uprawianej wśród prasy i wśród opinii publicznej Niemiec i Austrii, roszczącej pretensje do tego, co nazywamy obszarem górnej Adygi, a co musi pozostać w naszych rekach, albowiem za nienaruszalną uważamy granicę Brennero, której rząd włoski będzie bronił za wszelką cenę.

ZJAZD „STAHLHELMU“ W KRÓLEWCU.

Królewiec, 20. 5. (Pat.) W dniu 23 i 24 maja odbędzie się tu zjazd organizacji wojskowo-odwetowej „Stahlhelmu“ z całych Prus Wschodnich.

O wydaleniach robotników polskich z Gdańska.

Gdańsk 20 5 Pat. Na wczorajszym i dzisiejszym posiedzeniu sejmu gdańskiego toczyła się bardzo ożywiona rozprawa nad wniesionym przez senat projektem ustawy, zezwalającej gminom w. m. Gdańsku na pociąganie do robót publicznych rzesz bezrobotnych. Przedstawiciele socjalistyczni i demokraci wystąpili bardzo gwałtownie przeciw tej ustawie, domagając się jej wy-

cofania, jako nienormalnej i niespołecznej. Przedstawiciele opozycji domagali się przedwzrostkiem wydaleni z w. m. Gdańska kilku tysięcy robotników obcych, a zwłaszcza pochodzących z Pomorza i innych obszarów Rzeczypospolitej Polskiej, co miało by ogromnie zmniejszyć bezrobocie w Gdańsku.

Przywileje niemieckich nacjonalistów w Gdańsku.

„Tydzień Renu“ w wolnym mieście.

Gdańsk, 20. 5. (PAT.) W dniach od 1 do 8 sierpnia r. b. odbędzie się tu szereg uroczystości, podobnie jak w całym Niemczech, t. zw. „Tygodnia Renu“. W programie między innymi przewidziany jest wielki pochód. W uroczystościach tych wezmą udział liczne stowarzyszenia i organizacje Rzeszy Niemieckiej. Uroczystości te, jak podkreśla jeden z organizatorów „Tygodnia Renu“, będą miały wysokie znaczenie polityczne ze względu na specjalne położenie m. Gdańska.

Podkreślić należy, że senat w. m. Gdańska, który niedawno odmówił zezwolenia na pochód polski w dniu polskiego święta narodowego 3-go maja i zabronił udziału w pochodzie stowarzyszeniom i instytucjom polskim z poza obszaru Gdańska, ten sam senat nie czyni żadnych trudności nacjonalistycznym obchodom niemieckim i dopuszcza do udziału w nich najrozmaitsze organizacje Rzeszy, a nawet organizacje wojskowe, zwinięte i zakazane w republice niemieckiej

Przeciwko Sowietom.

Bank francuski i angielski nie udzielają sowietom kredytu.

Londyn, 20. 5. (Pat.) W tutejszych kołach finansowych potwierdzają wiadomość, że Bank Francuski i Bank Angielski porozumiały się w sprawie odmawiania wszelkich kredytów rządowi sowieckiemu lub organizacjom, od niego zależnym.

dzelenia wż na wjazd do Anglii delegatom rosyjskiej partii komunistycznej, jak również przedstawicielom partii komunistycznych innych krajów, którzy zamierzali udać się na doroczną konferencję angielskiej partii komunistycznej dnia 30. V. br.

Londyn, 21. 5. (AW.) Rząd angielski odmówił u-

Z OSTATNIEJ CHWILI.

(Telefonem od własnego korespondenta.)

O zmianę konstytucji republiki niemieckiej.

Berlin, 22. 5. (Tel. wł.) Już po tygodniu rządów monarchistycznego feldmarszałka Hindenburga widać wyraźne dążenie do podkopania urzędów republikańskich w drodze rewizji konstytucji Rzeszy niemieckiej. Pierwszy wniosek stawił minister spraw wewnętrznych Schiele, żądając przywrócenia barw monarchistycznych. Drugi wniosek dąży do zniesienia ustawy o

ochronie republiki i Trybunału Rzeszy, a trzeci domaga się przekazania komisji konstytucyjnej wniosku w sprawie granic wieku, upoważniającego do prawa wyborczego.

Wnioski powyższe są wyraźną próbą do zasadniczej zmiany konstytucji republikańskiej.

Sprawa paktu bezpieczeństwa.

Z obrad rządu angielskiego.

Londyn, 22. 5. (Tel. wł.) Narady rządu angielskiego, poświęcone rozpatrzeniu memorjału francuskiego, streszczającego odpowiedź na notę niemiecką w sprawie paktu bezpieczeństwa, które się wczoraj rozpoczęły, potrwać jeszcze dni kilka. Chamberlain doręczył członkom gabinetu memorjał, oświetlający całokształt sprawy. Pierwsza część tego memorjału przedstawia ogólne położenie w Europie, druga część osobiste za-

patrywanie p. Chamberlaina, a trzecia część zajmuje się z zasadniczym omówieniem sprawy bezpieczeństwa. W tej części podkreślona jest nieodzowność jaknajściślej-szej współpracy anglo-francuskiej około utrzymania pokoju. Dalej memorjał zajmuje się sprawą wstąpienia Niemiec do Ligi Narodów.

W końcu omawiane są wszelkie możliwości, wynikające z obecnego położenia w Marokko.

Ze zjazdu elektrotechników polskich.

Warszawa, 22. 5. (Tel. wł.) W dniu wczorajszym odbyło się otwarcie zjazdu Związku Elektrotechników polskich. Otwarcia dokonał prezes p. Tadeusz Tułowski, który objął przewodnictwo obrad. Obecni na obradach byli pp. dyr. Bieliński, Kobylński, Koźniowski, inż. Kuźnicki, z przedstawicieli władz pp. min. Rybczyński, min. Klarner, Ossowski, prezydent miasta Warszawy, rady miejskiej itp.

łożył przewodniczący, obfitowało w materiał porównawczy. Związek dąży do urządzenia w stolicy Wszechświatowej wystawy elektrotechnicznej, w której udział ze strony konserwno europejskich jest zapewniony. Wy stawa odbyć się może w roku 1927. Inż. Czapliski wygłosił wyczerpujący referat na temat „Elektryfikacja wsi zagranicą i w Polsce“. Po przerwie obiadowej uczestnicy zjazdu zwiedzili muzeum wojskowe i narodowe, Zamek. Elektrownię warszawską itp.

Sprawozdanie Związku za rok ubiegły, jakie przed-

Zjazd Stowarzyszenia Zjednoczonych Ziemianek.

Warszawa, 22. 5. (Tel. wł.) Wczoraj rozpoczęły się obrady zjazdu Stowarzyszenia Zjednoczonych Ziemianek. Jest to pierwszy po wojnie zjazd kobiet i dziewcząt wiejskich kół ziemianek i gospodyń wiejskich. W zjeździe brało udział około 600 zrzeszonych gospodyń. Po uroczystym nabożeństwie, pochód, któ-

ry przeszedł przez Plac Saski, złożył wieniec na płycie nieznanego żołnierza.

Na zebraniu zjazdu, po odczytaniu szeregu depezb, zabrał głos prezes Tow. Rolniczego Fudałowski, poczem uczestniczki zjazdu wysłuchały referat p. Semmlera, o obywatelskich zadaniach kobiet w wolnej Ojczyźnie.

Nominacja podsekretarza stanu w M. S. Z.

Warszawa, 22. 5. (Tel. własny.) Stanowisko podsekretarza stanu w Min. Spraw Zagr. obejmie obecny poseł polski w Bukareszcie, p. Józef Wielowieński.

Jeszcze jeden napad bandy dywersyjnej.

Bandyci napadli na tartak i spalili go doszczętnie. — 2 osoby zabite, 4 ciężko ranne.

(—x—) Wczorajszej nocy napadła banda dywersyjna w sile 50 ludzi na tartak Michalin w gminie Różany pow. kossowski. Dwie osoby z pośród personelu miejscowego zostały zabite; 4 ciężko ranne. Bandyci zrabowali magazyny tartaczne, podpalił sam tar-

tak, poczem zbiegli w kierunku granicy sowieckiej. Tartak spłonął doszczętnie. Natychmiast po napadzie zmobilizowano okoliczne sily policyjne i przy udziale oddziałów wojskowych zarządzono pościg za dywersantami.

AKCJA PRZECIWGRUŻLICZA NA POMORZU.

Z inicjatywy p. Wojewody odbyła się dnia 12 bm. w gmachu Urzędu Wojewódzkiego konferencja w sprawie akcji przeciwgruźliczej na Pomorzu, przy współudziale przedstawicieli zainteresowanych władz cywilnych i wojskowych, samorządowych, Kas Chorych oraz instytucji społecznych. Przedmiotem obrad było olówienie i ustalenie zasad i wytycznych wyteźonei akcji zapobiegawczej i leczniczej, jaką podjąć mają wspólnie czynniki rządowe, samorządowe i społeczne, aby uchronić społeczeństwo od nieszczęść i strat powodowanych gruźlicą, jako bezpośrednim skutkiem długotrwałych przeżyć wojennych, które pozostawiły głębokie ślady w fizycznym stanie ludności, i osłabiły jej odporność.

Wynikiem rzeczowej dyskusji było stwierdzenie przede wszystkim konieczności jak najrychlejszego utworzenia To-

warzystwa Przeciwgruźliczego, jako wojewódzkiej organizacji, która wejdzie w skład Związku Przeciwgruźliczego, obejmującego dwa działalności całą Rzpłite Polska. Obecni ukonstytuowali się jako Komitet Organizacyjny T-wa, wyladając z pośród siebie do przedwstępnych prac związanych z założeniem T-wa, Wydział Wykonawczy, w skład którego weszli pp. Nacz. Wojew. Wydz. Zdrowia Dr. Trzaska, Nacz. Wydz. Star. Kraj. Dr. Kolanowski, Ppłk. Lek. Dr. Brodowicz z Szef. San. O. K. VIII kler. Zakł. Higieny Dr. Kaczyński, Zast. Nacz. Wojew. Wydz. Pr. i Op. Sp. Kruszelnicki, dyr. Kasy Chorych Gordon, Dr. Steinborn.

Po ukonczeniu prac Wydziału Wykonawczego, mające nastąpić w najbliższym czasie, zwołane zostanie Konstytucyjne Walne Zebranie, na którym utworzone zostanie Pom. T-wo Przeciwgruźlicze, co podane zostanie do wiadomości osobnym komunikatem.

Troska o reemigrantów z Niemiec.

W związku z zbliżaniem się terminu przyjazdu polskich optantów z Niemiec, którzy opuścić muszą terytorjum niemieckie do dnia 1 lipca br. odbyło się w tych dniach w Poznaniu posiedzenie przedstawicieli kół obywatelskich, by naradzić się nad koniecznością zorganizowania z łona społeczeństwa komitetu opiekuńczego, celem zajęcia się powracającymi do kraju rodakami. Komitet ten miałby za zadanie w porozumieniu z oficjalnym komitetem wojewódzkim podjąć się zapewnienia reemigrantom mieszkań i pracy na terenie ziem zachodnich. Z inicjatywy posła Rzepeckiego, ks. posła Kubika i posła Marciniaka, zebranie omówiło tę doniosłą kwestję, powrotu naszych rodaków do kraju, przy czem uskarżano się poważnie iż rząd wobec powrotu do Polski 5000 reemigrantów, nie wywiązał się dotychczas należycie ze swych obowiązków w stosunku do powracających na ojczyznę łono rodaków.

Niemcy wybudowali dla swych optantów około 2000 mieszkań, wyposażyli konsyliaty w odpowiednią gotówkę na zapomogi dla powracających z Polski i zorganizowali skrupulatnie cały system rozmieszczenia swych reemigrantów, podczas gdy nasz rząd okazuje tu dziwną opieszałość i odmawia niezbędnych kredytów na budowę mieszkań dla powracających, na rozszerzenie pewnych warsztatów pracy, w których reemigranci mogli by otrzymać pracę. Wobec tego, że wedle pewnych danych około 80 proc. powracających do Polski optantów pragnie osiedlić się w Poznaniu sprawa ta przedstawia się dla naszego miasta bardzo poważnie i dlatego po dłuższej dyskusji zebrani na wczorajszym posiedzeniu organizacyjnym postanowili powołać w dniach najbliższych obszerniejszy komitet obywatelski, reprezentujący wszystkie sfery naszego społeczeństwa i wszystkie organizacje społeczne i narodowe, celem wspólnego zorganizowania pomocy dla powracających do ojczyzny rodaków.

Na posiedzeniu wybrano tymczasowy „komitet trzech“ złożony z p. Chmielewskiego, prezesa Związku Tow. Przemysłowych, redaktora p. Dr. Adama Brzega i p. Tyłczyńskiego, których zadaniem jest zaprosić na najbliższe posiedzenie liczniejsze grono obywateli i reprezentantów całego społeczeństwa celem wykonania wyboru komitetu opiekuńczego dla powracających do kraju rodaków.

CURIE-SKŁODOWSKA PRZYJEJŻDZA DO KRAJU.

W pierwszych dniach czerwca przyjeżdża do swego rodzinnego miasta Warszawy, honorowa jego obywatelka, jedna z największych uczonych świata — Maria Skłodowska-Curie, by w dniu 7 czerwca wmurować pierwszą cegłę pod fundament instytutu radowego jej imienia.

Instytut ten, będąc pod stałą kontrolą ścisłej nauki, będzie miał głównie na celu walkę z rakiem, tą straszną plagą, niszczącą przedwcześnie tyle istnień ludzkich, został pojęty przez polskie społeczeństwo jako Dar Narodowy od rodaków dla genialnej uczzonej.

Z różnych stron.

— Cztery pożary w ciągu jednego dnia w Krakowie wybuchły onegdaj. Najgroźniejszym był pożar i eksplozja beczki spirytusu w fabryce kosmetyków przy ulicy Stawkowej. We wszystkich wypadkach pożar zlokalizowano.

— W Radomiu aresztowano w dniu 20 bm. jedenaście osób łazęjki komunistycznej. Znaleziono wiele obciążającego materiału.

— Zabawne. Sąd hiszpański ukarał administracyjnie dziennik „El Liberał“ w Madrycie za to, że umieścił on w karykaturze Hindenburga. Nalożona grzywna pientęza była znaczna.

— W Pradze została ogłoszona oficjalnie nominacja Masaryka, syna prezydenta republiki, na stanowisko posła Czechosłowacji w Londynie.

— Więźni w Kownie za pucz kłapędzki przesłali Hindenburgowi pismo wyrażające wiernopoddane uczucia oraz życzenia wypełnienia misji, jaka przypadła mu w udziale.

— Rząd brazylijski zabronił wjazdu do portu, sowieckiemu parowcowi „Worowski“, który wioził ładunek drzewa.

— Wielki pożar lasów. „Berliner Tageblatt“ donosi, że w dniu 19 bm. wybuchł w okręgu Neugard wielki pożar lasów. O godz. 5 po południu pożar ten dotarł do wsi Hornskrug, skąd musiano ludność ewakuować. Przybyło tam wojsko ze Szczecina na ratunek. Jest to największy pożar, jaki nawiedził Niemcy od szeregu lat. Pożar zniszczył przeszło 3000 morgów doborowego lasu. Szkody są tem znaczniejsze, że spaliły się wielkie zapasy drzewa. Droga wiodąca z Golinowa do Szczecina zaroiła się od mieszkanców wiosek zagrożonych przez pożar. Straż ogniowa, która chciała dotrzeć do źródła ognia, nie mogła tego uczynić, gdyż płomień ogarnęły sroszę z obydwu stron. Straty wynoszą przeszło 15 milj. zł. marek.

— Bojkot studentów żydów. Politechnika wiedeńska była widownią burzliwych zajęć, a mianowicie niemieccy narodowcy i członkowie stowarzyszenia „Frontkämpfer“ obsadzili wejścia do gmachu politechniki i nie wpuścili do niej studentów żydów, motywując swoje postępowanie tem, że pisma filosemickie zaatakowały nacjonalistę prof. Hobesa. Narodowcy niemieccy wtargnęli do sal wykładowych i do pracowni i wypędzili z nich słuchaczy żydów. Senat postanowił zamknąć wykłady na politechnice.

— Bandytyzm w Nowym Jorku. „United Press“ donosi: W dniu 18 bm. przed południem czterech zamaskowanych dobrze uzbrojonych bandytów zaatakowało na ożywionej ulicy Springstreet w samym śródmieściu przepełniony omnibus i zmusił pasażerów pod groźbą rewolwerów do oddania urzedmiotów wartościowych, poczem zdołali zbiec.

Prezydent Wojciechowski w Wielkopolsce.

Laski (Województwo Poznańskie), 21. 5. (Pat.) P. Prezydent Rzeczypospolitej przybył w czwartek dnia 21 bm. do Kempna, rozpoczynając stąd przegląd południowych powiatów Wielkopolski. P. Prezydentowi towarzyszą dyrektor kancelarii cywilnej p. Lenz i generalny adiutant gen. Zaruski. Przybył również p. min. Ratajski.

W Ostrowie powitali P. Prezydenta m. i p. wojewoda poznański Bniński, kurator okręgu szkolnego Poznań p. Dobrzycki, którzy towarzyszyli P. Prezydentowi w dalszej podróży. Na dworcu w Kempnie oczekiwali P. Prezydenta przedstawiciele miejscowych władz.

Po śniadaniu, wydanem na cześć P. Prezydenta przez starostę powiatu kempnińskiego p. Kasprzaka. P.

Prezydent odjechał do Bralina, gdzie przed kościołem oczekiwał go przedstawiciel duchowieństwa, władz miejscowych, jakoteż dzieci szkolne. W drodze do Drożek witany był P. Prezydent w Mlichowicach i Nowej Książce przez liczne zgromadzenia ludności, wznosząca entuzjastyczne okrzyki. Po podwieczorku P. Prezydent odjechał do majątku fundacyjnego Laski, który jako podlegający likwidacji, zakupiony został przez s. p. Heliodora Święcickiego, rektora uniwersytetu poznańskiego i ofiarowany jako fundacja pod nazwą: Nauka i Praca na wieczysty użytek ciała profesorskiemu uniwersytetu poznańskiego. Po spożyciu wieczery w Laskach P. Prezydent odjechał do Ostrzeszowa.

Znowu dwa planowane zamachy kolejowe.

W obydwu wypadkach uratowanie pociągu zawdzięczać należy przytomności i czujności dróżników.

(—x—) Przed kilku dniami patrolując w nocy o godz. 11 na torze kolejowym koło stacji Pniewo, na szlaku Łowicz — Kutno dróżnik Stanisław Wesołowski ujrzał jakiegoś mężczyznę manipulującego koło szyn, Wesołowski zatrzymał nieznanego i zarządził okazania legitymacji, którą atoli nieznajomy nie chciał okazać. Wesołowski polecił mu iść z sobą.

Gdy byli już blisko stacji, w oddali ukazały się światła nadjeżdżającego pociągu towarowego. Korzystając z tego, że Wesołowski odwrócił się w stronę nadbiegającego pociągu, nieznajomy wyjął rewolwer i strzelił kilkakrotnie do dróżnika.

Usłyszawszy gwizd kul Wesołowski pobiegł na stację po policję. Zarządzono obławę, podczas której spotkano

owego mężczyznę, stojącego na torze z rewolwerem w ręku. Obezwładniono go i sprowadzono na stację, gdzie okazało się, iż jest to 28-letni Eugenjusz Szatkowski, eks-nauczyciel ludowy, obecnie bez zajęcia. Odebrano mu nabity i przygotowany do strzału rewolwer, oraz zapasowy magazyn z 9 nabojami.

Ostatnio znów na torze kolejowym Zabinka — Tewel w wojew. poleskim dróżnik spostrzegł, iż na pewnej przestrzeni rozkręcono śruby u szyn.

Dzięki więc czujności dróżników w obu wypadkach nie doszło do zamachu, mimo to jednak władze kolejowe i organa bezpieczeństwa muszą nieustannie czuwać, gdyż jak widać, zbrodnicze ręce nie poprzestały swej akcji.

Z niwy pomorskiej.

To i owo. — Z Golubia. — O naszych kolejach. — Z Nowego. — O Grudziądzu słów kilkoro. — Polityka w wagonie „kapitałne krowy“.

Zdarzyło mi się wypadkowo być w Golubiu, w tym to grodzie, o którym rozpisywałem się kilkakrotnie w „Głosie Pom.“ Czytelnicy moich listów, jeśli im pamięć posłuży, przypomną sobie scenę jaką miałem z chłopcami na dworcu, z której fragment najcharakterystyczniejszy podałem, mając tę scenę harwami pełnymi uczucia. — Otóż już po ukazaniu się owego numeru „Gł. Pomorskiego“ wypadło mi być w Golubiu poraz drugi. Przy dworcu ni stąd ni zowąd podbiega do mnie grupka chłopaków i z wyrazami szczerzego zadowolenia woła pod moim adresem:

— To pan nas wsadził do gazety, my wiemy, że to pan!

— Jakto, skąd, co?
— Ano, prawie, jeden z nich w „Głosie Pomorskim“ stało o Golubiu i o nas.
— Ależ głupstwo, to nie ja was wsadziłem do gazety!

— Nie, nie to pan, niech pan nas jeszcze raz wstawi do gazety!

Ubawiłem się serdecznie tej miłej przygodzie, jeśli wspominać o niej na wstępie, to dlatego, iżby pogłodo-wo przedstawić, że wszak w tym słowie drukowanym musi tkwić jakaś tajemna siła a pozatem uwydatnić, że przecież gazeta jest czynnikiem wysoce popularnym, jeśli taki, oto, chłopak, włączając się cały dzień po ulicy i zaledwie może umiennie czytać wie, gdzie i w której gazecie pisał się o nim, bezimiennie wprawdzie, ale bądź co bądź w sposób omawiany i nawet nie zbyt wyrazny.

Nasze koleje naogół nie są przeciążone pasażerami. Na niejednych liniach wagony nieomal kursują próżne. Są atoli dnie, w których napływ podróżnych jest znaczniejszy. Weźmy choćby linie Grudziądz — Jabłonowo, lub też Grudziądz — Laskowice w dniu targowe. — Ścisł tłok o miejsce tak trudno, jak o zbawienie duszy. Czyżby nie można było tak unormować kompleksu wago-

nów, iżby w te dni przyczepiać więcej wozów, w inne dni odpowiednio liczbę ich zmniejszyć. Wytwarza się bowiem, w psychice pasażera, kiedy ten za swoje ciężko zapracowane pieniądze musi stać w ścisisku kilka stacyj — słusne poczucie krzywdy i rodzi się stąd niepoehlebna opinia o naszej gospodarce, co wszak wadzom kolejowym nie powinno być obojętne.

W ubiegłym tygodniu nad Nowem szalała burza, która wyrządziła miastu znaczne straty. — Napór deszczu był tak znaczny, że mur w ogrodzie hotelu „Concordia“ został rozwalony, droga, wiodąca do Wisły wodą deszczową zmyta, a z niejednych domów, położonych w miejscu nizinnym straż pożarna musiała wypompowywać wodę. Miasto liczy szkody na kilka tysięcy złotych.

Na węzłowych stacjach jak w Laskowicach, Jabłonowie roznoszą chłopcy piwo, pomarańcza, papierosy, czem oddają cenne usługi podróżnym. Dlaczego jednak na takich stacjach jak Lidzbark, Działdowo i innych większych, gdzie pociąg dłużej się zatrzymuje nie znajduje się jakaś przedsiębiorcza jednostka, któraby handel tego rodzaju uprawiała?

Grudziądz jest miastem cudnie położonym, ale dlaczego, niech mi kto wytłomaczy, popelnia się tak straszna wivisekcja na tym grodzie, odcinając mu przedcudny lasek garnizonowy nad Wisłą, te płuca szerokiach mas obywateli. Dziś wejścia do tego lasu strzeże drut kolczasty i strogi napis. — Powie kto, że za tym lasem jest forteca, a może prochownia? No i cóż z tego, czy drut kolczasty daje jakąś gwarancję bezpieczeństwa przed złymi zamiarami zbrodniczych jednostek? Nie! Natomiast jest udręką dla całych rzesz naszych milusińskich, dla naszej dziatwy, która w lasku tym kapać się może w ożywczem tchnieniu drzew i wciągać w swe młode piersi zdrowie i życie. —

STEFANIA ADWENTOWSKA.

SYN.

Powieść

81)

— Oto jest wszystko, schowaj dobrze, nie zgub. —
— O, nie zgubię. — Do widzenia pani. — Szurgnął po dywanie wysokimi butami, pocałował babkę w rękę i szybko wyszedł przez sień na dziedziniec.

Na ganku siedziała ta sama dziewczęca postać o złotej głowie, która powitała go tu pierwsza. Przy niej stał duży biały chart.

Romek uklonił się jej z żywą sympatią, wskoczył na konia i wyjechał za bramę. Stepa minął wyboistą mroczną drogę wiejską między ogrodami, ale gdy znalazł się w szczerem polu, śmignął koniowi nad uszami i odetchnął pełną pierś.

— No hajda! —
Tymczasem firanka w gabinecie usunęła się nieznacznie i biała twarz staruszeki wtuliła się między kwiaty.

Splowiały oczy patrzyły na odjeżdżającego chłopca, śledziły każdy ruch, gest każdy.

Kiedy Romek wyjeżdżał za bramę, stanęło na chwilę starce, samotne serce i ścisnęło się żalem.

Może się odwróci, może spojrzy. —
Przecież ja... matka... patrzę jak na drugie dzieciństwo mego jedynaka, widzę go, taki sam... dziecko mego dziecka.

Może spojrz...
Nie, to jest Czartyński, nie spojrz za siebie. —
Syn mego dziecka.

Nie, to jest Czartyński, nie spojrz za siebie. —
Syn mego dziecka.

Czartyński siedział na tarasie w ostatnich promieniach chłodnego jesiennego słońca.

Spóźnione lato barwiło balustradę tarasu liśćmi dzikiego wina; żółte, czerwone i zielone liście plotły się przy słupkach i wity długimi wałami po cementowej podłodze tarasu. Przed schodami i pod tarasem rozpełzły się po ścieżkach i platały między floksy.

W półkolistym, wolnym od drzew trawniku ostatnich jesiennych astrów i chryzantem kreśliły się przeróżne cyfry i arabeski. Pierwsze chłody nocne zwarzyły liljowe, różowe i białe łebki; stały poźółkle, ostatnim deszczem zbite i połamane.

Nagle umilkł miarowe klekoty młóćarni i w naturze całej zaległa nastrojowa, zmierzchowa cisza.

Czartyński przedtem nie słyszał turkotu maszyny na podwórzu, tak głos jej miarowy, monotony zlewał się z harmonią jesienną, spostrzegł go dopiero — gdy umilkł.

W chłodnym, przeczyszczone powietrze obejmowały Czartyńskiego ukośne, obojętne już promienie słońca. W jesiennym oddechu ziemi słycać było wszystko tak czyste, takie krystaliczne, jak szelstna, źródłana woda w ciemnym parowie. W powietrzu była dziwna szklistość, przejrzystość, pełna matowego, niedostrzeganego złotego światła, koloru dojrzałego żyta i suchego piasku.

Park osypywał z wolna zwarzone, żółte liście brzoź. Mroczne aleje zasłaly się suchem, szumem liściem.

A teraz przyjrzymy się plaży pod kościołem garnizonowym. — Jest ona wprawdzie dostępna dla publiczności, ale za to już ta publiczność uniemożliwia tam sobie pobyt. — W dniu skwarne i pogodzie wylega na tę zieloną plażę ciżba narodu. — Aż się roi od dziatwy, młodzieży, starszych. Dobrze to i zdrowo, lecz czyż się godzi, tak haniebnie zaśmiecać to miłe miejsce wytchnienia? — Spójrzmy, ileż tam papieru, odpadków. — Ktokolwiek wybierze się tam na popołudnie lub rano, a weźmie ze sobą coś do zjedzenia, to napewno papier, służący do owinięcia jadła, po skończonym posiłku, będzie leżał na ziemi i nikt nie uważa za potrzebne, zabrać go ze sobą, aby nie zaśmiecać ląki. — Więcej kultury!

Jedziesz w wagonie, styszysz, że o czemś mówią. Aha, to polityka!

— Pasażer, z wyglądu semita, a z przekonania napewno komunista, tak prawi do swego sąsiada:

— P. P. S. walczy o to, aby była jedna ręka (t. zn. równość!), komunistów ja ganię, ale socjalizm pochwalę.

— A za co? — wtrącam.

— ?!!

— Ja panu powiem, za co pan chwali: i tak, socjalizm walczy, aby była jedna ręka, komunizm walczy, aby była druga ręka; a wspólnie walczą dużymi rękami na zgubę Polski. —

Na Pomorzu daje się obserwować napływ handlarzy bydlem z innych dzielnic. Oczywiście są to żydzi. — Roi się od nich na każdym jarmarku bydłowym. Narażenie nie kupują tylko świń, ale ze „świniami“ handlują. — mimo zasady: nic od żyda i nic przez żyda. — Dla złagodzenia tego silnego wyrażenia, do którego komentarz każdy sobie dośpiewa, podam podsłuchaną przy telefonie rozmowę.

Z miejscowości X na Pomorzu telefonuje taki handlarz. Czytelnik z tego nic nie zrozumie, tak jak ja nie rozumiem, ale wszystko jedno. —

— Hallo, to ty Piperman, nu jak tam w Warszawie słycać?

— Co nic dobrego, a Józo pojechał do Grudziądza?

— Un tam będzie ladować, ty mu o tem powisz.

— Jak jarmark pitasz? Nie był duży na bydło. Ten wóz bydła un nie był tani.

— Piperman, jak wygląda te 30 sztuk?

— Co?

— Nic?

— Jakie ceny zrobiliście w piątek?

— Co, 130?!

— Co ty mówisz, a jakie wagi mieli?

— No to dobrze, to tam nima nic stranne. Ty wiesz, Piperman, te krowy na Pomorzu, to kapitałne krowy...

Z dalszej rozmowy dowiedziałem się, że z jednym z naszych obywateli rozmawiający ubił „kapitałny“ interes. —

No, ale rzecz ta dla mnie już mniej interesująca, dlatego na tem kończę. —

Literatura i sztuka

Reymont powrócił do Warszawy.

(k) Władysław Reymont, podejmowany przez fryski świat literacki z czciami i wielkim uznaniem, po ukończeniu uroczystości na jego cześć wydanych, wyjechał wczoraj z Paryża do Warszawy.

Zjazd Związków Zaw. Literatów polskich.

We czwartek, dnia 21 bm. o godz. 12 odbyło się otwarcie ogólnopolskiego zjazdu związków zawodowych literatów polskich. Na zjazd przybyli delegaci związków z Poznania, Lwowa, Krakowa i Wilna. Zjazd otworzył dłuższem przemówieniem p. Juliusz Kaden-Bandrowski, przewodniczący warszawskiego Związku, poczem wybrano na przewodniczącego p. Wacława Sieroszewskiego. — W imieniu rządu powitał zjazd dyrektor departamentu literatury i sztuki p. Skotnicki, poczem wygłosił przemówienie powitalne przedstawiciele wszystkich związków artystycznych w Warszawie. Obrady komisynie rozpoczęły się popołudniu. Głównym przedmiotem obrad jest ustawa o ochronie pracy autorskiej oraz sprawa kontraktu normalnego.

Żółty i purpurowy w perspektywie kobierzec pokrywał błotne ścieżki i trawniki bogactwem litego złota.

Co chwila w ciszy wielkiego, jesiennego uczucia, spływały chwiejnie żółte, umierające motyle — liście na wilgotne mchy i trawy.

Na zasutej śród świerkowych galezi pajęczynie perlity się jeszcze i drżały niewypłakane krople wczorajszego deszczu.

W mchu chłodnym pleśniały jakieś nieznanione przez nikogo, a może pogardzone grzyby.

Czartyński spacerował na park porzewiały brzożami, na poźółkły parów widny daleko nad inspektami, potem przymknął oczy i słuchał cichego szelestu opadających w parku liści. Na twarzy i rękach czuł ciche ciepło białych promieni słońca. Oddychał wolno i równo, biorąc pełne piersi czystego jesiennego powietrza.

Wchłaniał w siebie zdrowie tym spokojem jaki w naturze panował; odczuwał równocześnie nieuchwytną mię harmonij łączącej pogodę zewnętrzną z ciszą i ukonjeniem własnej starganej duszy. Miał w sobie złote blaski ostatniego słońca i spokój niemyślenia.

W atmosferze tej otaczającej go ciszy powoli wracał do zdrowia.

Nagle zamachał spokoj głos młody i wesoły, radosne szczekanie psa i dziecięcy śmiech. Z za inspektów wypadł w podskokach wielki St. Bernardzki pies, a za nim machając rękami i pokrzykując wesoło podził Romek.

— Skończyliśny lekcje! Nareszcie umiemy wszystko co było dziś do zrobienia. Bałem się, że już słońce zeszło z tarasu, że już cię tu nie zastanę, a ja specjalnie lubię siedzieć tu koło ciebie; my obadwaj lubimy i lord i ja, prawda miłordzie? zwrócił się do psa.

CZAS

odnowić
prenumeratę

na miesiąc

CZERNIEC!

Aresztowanie fałszerzy monet 1 i 2 złotych pod Łodzią.

(—*) W Pabjanicach pod Łodzią pojawiały się od dłuższego czasu fałszywe 1 i 2 złotych. Energiczne śledztwo doprowadziło organa policyjne do aresztowania dowódcę fałszerzy pieniędzy niejakiego Wincentego Rydha i Marjana Wadlewskiego. Trzykrotna rewizja w mieszkaniu tego ostatniego dała niespodziewane wyniki:

W jednej ze stodoł pod strzechą w zabudowaniach należących do sukcesorów Woźnickich, spokrewnionych z Wadlewskimi, znaleziono 3 formy do odlewania monet 1-złotowych, antymon i cynę, tygiel do rozpuszczania antymonu i cyny, oraz aparat do wygładzania i karbowania brzegów monet.

Wobec takiego dowodu aresztowani częściowo przynależni do w n v i zaprowadzili policję w żyto odległe o 600 metrów od zabudowań Woźnickich, gdzie znaleziono zawiniętą w chustkę większą ilość gotowych monet 1 i 2 złotych oraz 50 groszowych.

Podczas zarządzanej po raz trzeci rewizji znaleziono w innej stodole pod strzechą nazwaną formę do odlewania 50 groszówek.

Dalsze śledztwo wykryło jeszcze 4-h fałszerzy, którzy zajmowali się puszczaniem w obieg fałszywych monet w okolicach Pabjanic.

Straszna katastrofa automobilowa pod Warszawą.

Samochód pędzący z szybkością 70 km. na godzinę skutkiem pęknięcia opon doznał rozbitcia. — Siedem osób rannych.

(—x—) W dniu wczorajszym wybrało się siedem osób wielką limuzyną amerykańską na wycieczkę z Warszawy do Skierniewic. Samochód jechał z szybkością 70 km. na godzinę. W tem koło Raszyna obydwie gumy na tylnych kołach pękły. Skutek był strasz-

ny. Samochód zatoczył trzy młyńce po szosie i siłą rozpedu przewrócił się kilka razy.

Siedem osób zostało rannych, któremi zajęli się chłopcy okoliczni. Wypadku śmiertelnego nie było.

Dzień św. Teresy.

W dniu 18 bm. dokonał Papież w rzymskiej Bazylice św. Piotra i Pawła uroczystej kanonizacji błog. Teresy od Dzieciątka Jezus, zmarłej przed 28 laty, a przed 2 laty beatyfikowanej. W Krakowie, gdzie kult błog. Teresy rozszerza się ze zdumiewającą szybkością, we wszystkich warstwach społeczeństwa, obchodzono wczorajsze święto bardzo uroczystie. Był to wielki dzień, przedewszystkiem dla Karmelu, gdyż błog. Teresa była Karmelitanką.

W kościołach Karmelitanek na Wesołej i na Łobzowskiej odprowadzono uroczyste wotywy, sumy i nieszpory. Kaznodziej opowiadał tłumom w wzruszonych słowach o heroicznym życiu Świętej. Podobne nabożeństwo przy udziale ogromnych tłumów odbyła się w kościele św. Anny i zakoficzone zostały wieczorem procesją ze Sanctissimum. Obraz św. Teresy, namalowany przed rokiem na szkło przez p. Michalinę Janoszanę i obity już niezliczonymi wotami, przeniesiono z bocznego ołtarza i ustawiono na środku kościoła na specjalnym ołtarzu, udekorowanym zielenią.

Również w kościele Karmelitanek na ul. Łobzowskiej znajduje się w ołtarzu posąg Świętej. Poza Francją, chyba tylko w Polsce kult św. „Terem“ stał się w tak wielkim stopniu kultem ludowym. We Francji jednym z najgorętszych czcicieli Świętej jest marszałek Foch.

Koncert - Popis uczniów i uczenic Tow. im. Moniuszki.

Miłe przedwieństwo do koncertów, świątecznych z reguły pustkami u nas, stanowiąca w środę wieczór sala hotelu pod Złotym Lwem, zapelniona szczerze publicznością, która licznym swem pojawieniem się dała wyraz zainteresowania dla tak pożądanego u nas uczelnia muzycznej.

Program tego koncertu - popisu (uczniowie i uczennice kursu IV-go) rozpoczął marsz tryumfalny Liszta wykonany na 2 fortepianach przez pp. A. i K. oraz panów G.. W utworze tym, pomijając parę rozbieżnych taktów, podobały nam

się lekko oddane tryle, dobre piano p. A. oraz pewność taktu okazana przez wzorowe wpadanie p. K.

Nr. 2-gi program (Mazurka koncertowa Liffła) usłyszeliśmy również zagrany na 2 fortepianach na 8 rąk a potem oddali stylowo. Nastrój wiecz. Mozarta uczniowie B. i S. Następnie pojawił się na programie Nohynek z ładnymi warcjami na temat ludowy oraz z ładnym salonowym walcem; dwaj bracia St. p. Bob. i p. Sch. wykonali te dwie kompozycje zupełnie poprawnie. Po Nohynku usłyszeliśmy melancholijno-sentymentalnego Mendelsohna w jednej z „Pieśni bez słów“, tempo której było cokolwiek za rozwiękle. Jedną z ładniejszych kompozycji części I-szej stanowił marsz Liffła, a najlepiej z całej tej części podobał nam się wale Raffa, wykonany z dobrym smakiem artystycznym przez dwie zdolne uczennice, które prof. Tomaszewskiemu przynoszą chluby.

Po 15-minutowej przerwie nastąpiła część II-ga popisu z kompozytorami Mendelsohnem i Piraninim. W pierwszym usłyszeliśmy obok wspomnianych uczennic, profesorów Głżewskiego (skrzypce) Heynę (harmonium) oraz Szulca (wolonczelę) pod dyrygenturą prof. Tomaszewskiego. Profesorowie ci mieli zbyt skromne pole popisu, byśmy zalety ich gry tu mieli wyszczególniać, wznioskujemy zatem tylko iż podziwialiśmy ładne pociągnięcie smyczka, werwę, całość zyskała szczerzy poklask publiczności, której wyraz dał p. Gańcza, wręczając zasłużonemu pedagogowi prof. Tomaszewskiemu gustowną wiązaną kwiatów przy żywym aplauzie zgromadzonych. Utwór Piraniego, w samej rzeczy ładny, wykazał dużo zapożyczonych tematów, co dziś rzadkością już nie jest, bo np. w „Zamarłych oczach“ i „Niznach“ slyszymy żywą reprodukcję utworów Pucciniego, a przecież to ogół nie gorszy i nikt d'Albertowi sławy nie umniejszy. Wielki galop chromatyczny, który zyskałby na żywszym tempie i cieniowaniu zakończył ten popis, który zapewne zjedna konserwatorjum miasta naszego wielu zwolenników; niechaj nam tylko wolno będzie dorzucić jeszcze życzenia, by na przyszłym popisie uczniowie nie grzeszyli już więcej tak nieładnym, niejednocześnie uderzeniem obu rąk, oraz pamiętali o tem, iż Niemcy, którzy bezsprzecznie wielkich wywali muzyków, słusznie mówią: „na początku był rytm“.

Pod adresem dyrekcji natomiast, wyrażamy prośbę, by zadać zechciała kłam naszej przysłowiowej niepunktualności, inaczej niżdy nie wychowamy sobie publiczności. Jor...

Jak świat poznaje Polskę.

Odczyty prof. Dybowskiego w Londynie.

Wszystkie badania nad nieprzychylną opinią wobec Polski państw Zachodu — to tylko dowód jeszcze jeden przysłowiowej naszej „wiatrologii“. Poco tu narzekać; zakasać rękawy, nateżyć swój „l'esprit“, i do rzetelnej roboty staćmy. Trudno, żeby propaganda sama się wykonywała, żeby naprzykład Anglik rozpromieniał się na samo wspomnienie porządku i ładu polskiego, urzędów polskich, kiedy on nie wie nawet często, jak się zwie stolica Polski (sic!), a w każde ucho trąbi mu inny nasz sąsiad o polskiem niechlujstwie i niezaradności.

A więc trzeba jak najwięcej ludzi mądrych, którzyby mądrze i nie szowinistycznie mówili zagranicą głośno o Polsce.

Takim człowiekiem, który bodajże pierwszy zrozumiał znaczenie racjonalnej propagandy za granicami, jest słynny anglista polski, profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, R. Dybowski. Co roku wyjeżdża prof. Dybowski do Anglii i tam wygłasza na uniwersytecie wykłady z zakresu wiedzy o Polsce. Wykłady takie mają ogromne znaczenie, w umysłach ludzi, którzy za lat kilka zastąpią dzisiejszych urzędników angielskich,

urobi się bardziej konkretne pojęcie o tej dalekiej Polsce, na którą ze wszystkich stron tyle oszczerstw pada.

Ale nierównie większe znaczenie posiadają te odczyty prof. Dybowskiego, które wygłasza on wobec licniejszego audytorjum, audytorjum, złożonego z poważnych naukowych i politycznych Anglii.

W ostatnim czasie odbyły się dwa takie odczyty. Pierwszy odbył się dnia 12 maja na tygodniowym zebraniu wydziału Towarzystwa przyjaciół Ligi Narodów („League of Nations Union“). Na zebraniu był obecny znany na terenie Ligi Narodów profesor Gilbert Murray. Wywody prof. Dybowskiego szły po linii poinformowania zebranych o sytuacji, jaka się obecnie wytworzyła w Polsce. Punktem wyjścia była reforma walutowa i jej daleko sięgające w stosunki gospodarcze i polityczne wpływy. Ciekawym punktem wykładu były rozważania nad kwestjami mniejszości obcych w Polsce. W końcu omówił prelegent linje wytyczne polskiej polityki zagranicznej wobec państw ościennych: Czech, Niemiec i Rosji. Przy tej sposobności podkreślił prof. Dybowski bardzo silnie jednomyślne stanowisko opinii polskiej w sprawie Śląska i Pomorza.

Po wykładzie wywiązała się bardzo ciekawa dyskusja, w której zabierając głos prof. Dybowski, miał możliwość uwypuklenia kilku spraw, pominiętych z konieczności w wykładzie.

Upiększenie balkonów.

Każdego roku w jesieni, dzięki uprzejmości „Głosu Pomorskiego“, wymieniam długi korowód nazwisk tych wszystkich, którzy w turnieju konkursowym Towarzystwa Upiększenia Miasta, za piękne ozdobnictwo okien i balkonów, uzyskały premje, dyplomy i listy pochwalne.

Śmiało powiedzieć mogę, że od r. 1922, gdy na wniosek piszącego, Grudziądzkie Towarzystwo Upiększenia Miasta zapoczątkowało premjowanie balkonów, w każdym następnym roku zwiększała się liczba obywateli, dbających o wygląd swych okien, balkonów, werand i ogródków.

Miejscowi i przyjezdni przyznają, że jeśli mowa o upiększeniu zewnętrznej szaty domów kwieciami, — Grudziądz wyrobił sobie już opinię miasta, w którym spotyka się największą ilość balkonowego kwiecia.

Każdego roku, tak w połowie maja, ponawiając prośbę zaopiekowania się balkonami, ogródkami, oknami, czy werandami itp., wierzylimy, że prośba nasza życzliwie przyjęta przez całe miejscowe obywatelstwo, wpłynęła na podniesienie estetycznego wyglądu miasta. Biorąc ogólnikowo, jednakże powiedzieć wypadnie, że dla wielu jeszcze i to możliwszych, samo tam jakieś wysadzanie kwiatów na balkonach, niekoniecznie jest potrzebą serca, tęsknotą oczu choćby za skrawkiem zielnej girlandy, wobec czego nie dziwnego, że mnóstwo balkonów ma pięknej pelargonij, petunii, fuchsi, itd., świecą kamienią martwą.

Tegoroczna wystawa balkonowego kwiecia najprawdopodobniej zmiecie tę martwość, gdyż istnieje obawa, że po dotychczasowych apelach Towarzystwa Upiększenia Miasta, — wszystkie bezzielne balkony, zdegradowane w ten sposób do miana zwyczajnego pudła kamiennego, upomną się głośno o swój wygląd, i to zupełnie słusznie, gdyż trudno wymagać, by w obliczu błękitu nieba i tyłu ciekawych oczu, miały i w tym roku świecić goliżna.

Obsadzanie skrzynek balkonowych kwiatami, zapoczątkował na dobre dłoń św. Zofia, wymazując kalendarzowo ewentualność nocnych przymrozków, nie też dziwnego, że wszystkie panie zasypują ogrodników zleceniami na dostarczenie ziemi ogrodowej i roślin. Już są widoczne wyniki tej zabiegliwości przedewszystkiem pań o zgrabny układ i hojne wyposażenie okien i balkonów w kwiecie, a dobre początki upewniają, że do Zielonych Świątek wszystkie balkony będą w porządku.

Towarzystwo Upiększenia Miasta na swem ostatnim zebraniu pod przewodnictwem prezesa p. radcy Klimka, rozpatrując tegoroczny sposób premjowania balkonów, uchwaliło na wniosek piszącego, odnieść się do Magistratu z prośbą wyznaczenia jednej premji, która jako honorowa premja m. Grudziądza, przyznana będzie pierwszemu zdobywcy nagrody. —

Już w r. 1909 sekcja finansowa lwowskiego magistratu wyznaczyła wielką nagrodę za najgustowniejszą dekorację kwiatową balkonów i okien, co upewnia Zarząd Towarzystwa, że prośba jego spotka się z pełną życzliwością grudziądzkiego magistratu.

O następne wspaniałe nagrody postara się Towarzystwo Upiększenia Miasta, tak, że tegoroczne premjowanie zapowiada się okazale.

Zapraszam więc w imieniu Towarzystwa Upiększenia Miasta do brania udziału w tym kwiatowym turnieju i upiększenia balkonów, które strojne w piękna zieleń i kwiaty, oglądane będą przez tysięcy obcych, zwiedzających wystawę pomorską.

Do dekoracji balkonowej wróć jeszcze, skreślając skwapliwie zanotowane spostrzeżenia, na dziś kończę twierdzeniem, że mamy już wiele okien i balkonów po raz pierwszy udekorowanych, które ujmującym wyglądem i świeżością przykuwają przychodnią.

Jeżeli będą dobrze pielęgnowane, liczyć mogą na nagrodę. Wodwud.

MARSZ DWERNICKIEGO.

Centralne władze wojskowe w dążeniu swem do nawiązania tradycji, zarządziły, by wszystkie pułkowe orkiestry do bieżącego repertuaru swego obowiązkowo wprowadziły marsz generała Dwernickiego z roku 1831.

Wkrótce więc usłyszymy ten nader piękny marsz historyczny, tak lubiany przez ówczesne pokolenie Polaków.

Marsz ten orkiestry wojskowe winny potraktować z wyjątkowym pietyzmem.

Drugi odczyt publiczny prof. Dybowskiego odbył się dwa dni później w Klubie Studentów Szkoły Nauk Ekonomicznych i Politycznych uniwersytetu londyńskiego. Audytorjum tym razem składało się w większości z studentów, wśród których był pokaźny zastęp studentów kolorowych (Hindusów, Egipcjan, Murzynów, Japończyków, Koreańczyków, Chińczyków). Odczyt zaszczylił swoją obecnością p. poseł Skirmunt, dalej docent etnologii w szkole nauk politycznych i ekonomicznych w Londynie, dr. B. Malinowski.

Tym razem przedmiotem wykładu była kwestja uzdrowienia stosunków skarbowych w Polsce, począwszy od roku 1918, aż po ostatnie zarządzenia. I tym razem wywiązała się ożywiona dyskusja, w której interpelowano prelegenta o takie sprawy, jak: zachowanie się prasy polskiej w trakcie reformy walutowej, wpływ reformy na wewnętrzne stosunki polityczne, zasady reformy rolnej w Polsce, w końcu poglądy społeczeństwa polskiego na kwestję Śląska, tak odczyt, jak i dyskusja wywołały żywe zainteresowanie wśród młodzieży, zebranej ze wszystkich części świata.

Oto rozumna i racjonalnie pojęta propaganda. Urabianie w myślach Anglików zdrowego poglądu na sprawy polskie, to jedno z najważniejszych zadań tej propagandy, której część przyjął na swe barki prof. Dybowski.

Wypadek samochodowy pod Rogóżnem.

W krytycznej chwili zawiodła kierownica.

(—x—) Dziś o godz. 1/2 10 rano jechał z Grudziądza do Łasina ciężarowy samochód browaru Kunsztersztyn. Około zamku w Rogóżnie kierownica w pewnej chwili odmówiła posłuszeństwa, skutkiem czego samochód z całą siłą najechał na drzewo.

Następstwem tego zderzenia było wypadnięcie szofer z samochodu i złamanie ręki.

Nieszczęśliwego odesłano natychmiast do szpitala grudziądzkiego. Większych ofiar ani szkód nie było.

Wiadomości bieżące.

KALENDARZ: Sobota 23-go maja Dezjderjusza.
Wschód słońca 3 56 zachód 7 58
Wschód księżycy 4 51 zachód 8 35

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. w Grudziądzu jest otwarta:

W Muzeum (ul. Lipowa nr 28 i ptr.) codziennie — z wyjątkiem niedziel i świąt — od godz. 5—7. Dla dzieci w środy i soboty od godz. 4—5.

—** Muzeum (ul. Lipowa nr. 28) jest otwarte w środy i soboty od godz. 12—2, w niedziele i święta od godz. 11—2.
Na Chęmińskim przedmieściu w kancelarii parafjalnej (ul. Bydgoska nr. 10) w poniedziałki i czwartki od 4—5.
W Matym Tarpnie w niedziele i święta po nabożeństwie.

*

KONFERENCJA W SPRAWIE PRZYJAZDU P. PREZYDENTA RP DO GRUDZIĄDZA.

Uprzejmie zapraszam na konferencję w sprawie przyjazdu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej do Grudziądza na otwarcie Pierwszej Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemysłu. — PP. Przedstawiciele Duchowieństwa, Władz Cywilnych i Wojskowych, Korporacji Miejskich, Prasy, Szkolnictwa, wszelkich Stowarzyszeń i Organizacji, — do sali posiedzeń Rady Miejskiej, Ratusz I., w poniedziałek, dnia 25 bm. o godzinie 7 1/2 wieczorem

Prezydent Miasta.
(—) Włodek.

*

WOJEWODA POMORSKI, DR. WACHOWIAK

—jak wiadomo— wyjechał w dniu 18-go bm. zagranicę w delegacji rządowej.

Podczas jego nieobecności zastępować go będzie p. wice-wojewoda Ewert - Krzemieniewski.

—** Z Teatru Miejskiego. Dziś w piątek 22 maja na ogólne żądanie publiczności po cenach zniżonych od 50 groszy do 2 złotych, ciesząc się wielkim powodzeniem stolicy przepyszna komedia A. Grzymały Siedleckiego SPADKOBIERCA w 3 aktach z przepysznym Roslanem w roli „Slekerki“. Rolę tytułową gra Skalski, bajejczy w roli młodego „Skierki“ Kamiński, inne główne role grają Maasówna Ochmańska, Galička, Truszyński i Borkowski.

W sobotę, dnia 3-go maja br. znakomita farsa. Bezustanny śmiech „HISZPAŃSKA MUCHA“.

—** Nie śmieć. Zaśmieszenie głównych ulic słomą i innymi odpadkami — jak to już tyle razy podawaliśmy — uniemożliwia utrzymanie miasta w czystości, i często w kilku minutach po oczyszczeniu ulicy przez miejskich zamiataczy, widzimy już siano, słomę i papier na chodnikach, jezdniach, drzewach, trawnikach itd.

W podobnych wypadkach należałoby postępować bardzo energicznie. W ub. środę naprzykład, około 5 godzinie po poł., gdy na Placu 23 Stycznia przy pakowaniu przez firmę Hapke na wóz mebli, zaśmiecony wstąpił ulicę, a szczególnie piękny, nowy trawnik. Na prośbę inspektora ogrodów p. Wodwuda, natychmiast pośpieszył Komisariat I. Policji Państw., zmuszając p. Hapkego do usunięcia słomy. Gdyby zawsze w podobnych wypadkach publiczność sama bacniejszą zwracała uwagę na bardzo często powtarzające się zaśmieszenie ulic słomą, natenczas piękniej wyglądałby Grudziądz.

—** Dlaczego?... Odrutowanie ogrodów spacerowych, podlegających Dowództwu Wojsk., wywołało wielkie zdziwienie. Za dawnych czasów przyjętem było, że Tow. Upiększenia Miasta w porozumieniu z władzą wojskową, wydawało za skromną opłatą bilet roczny, uprawniający do rozkoszowania się w pięknych ogrodach.

Dziś niestety, jak widać, zamknięto wstęp dla publiczności, wobec czego bardzo wielu, nie znając przyczyny takiego zarządzenia, wyraża swoje głębokie zdziwienie.

Kto w tej sprawie udzieli pokrzywdzonym świeżego powietrza, wyjaśnić?

—** O odpowiedni wygląd Placu 23 Stycznia. Targi grudziądzkie, odbywające się w każdą środę i sobotę na Placu 23 Stycznia, wobec tej, na wielkomiejską modłę przekształconej plantacji, powinny co rychlej przejść do kroniki przeszłości. Wszyscy będą zgodni z tem, że wobec tak zgrabnie urządzonej promenady spacerowej i wypoczynkowej w cieniu drzew i na tle wspólnie zieleni trawników, — każdy targ ujmuje tylko dostojności Placu 23 Stycznia. Z przyczyn powyższych należałoby ruch targowy przenieść powiedzmy nad Wisłę, gdzie i tak w pobliżu, bo na Rynku i ul. Pańskiej, dokonuje się sprzedaż targowa.

Zdania takie słyszymy często, wobec czego Magistrat napewno zbada całość sprawy i wyda odpowiednie zarządzenie.

—** Dyrekcja Gimnazjum Klasycznego podaje do wiadomości interesowanych, że w poniedziałek, dnia 25 maja br., od godz. 5—6 popołudniu, udzielać będzie grono nauczycielskie informacji o postępach i zachowaniu się uczniów.

Tuż po konferencji wywiadowczej odbędzie się ze-

branie Towarzystwa Rodzicielskiego, na którem wygłosi p. Wrębski referat p. t. „Stanowisko rodziców wobec ciekawości dzieci“.

W interesie rodziców i młodzieży prosi Dyrekcja o jak najliczniejszy udział w powyższym zebraniu. Miejsce zebrania: aula.

—** Ohydny mord na tle seksualnym pod Grudziądzem. Onegdaj w godzinach wieczornych w lasach pomiędzy Maruszą a Węgrowem niejaki Neuman (lat 21) z Węgrowsa dokonał na dziewczynce 14-letniej ohydnego gwałtu, raniąc ją bardzo ciężko. Ofiarę rozbawionego mężczyzny odwieziono do szpitala w Grudziądzu, gdzie będzie musiała poddać się operacji. Sprawcą zaś zajęła się prokuratura. Zwrócić należy uwagę, że jest to w prześlachu dni ostatnich drugi tego rodzaju wypadek w okolicy Węgrowsa.

—** Usiłowane samobójstwo. Wczoraj o godz. 23 dano znać do policji, że niejaka Klara Kozłowska, dziewczyna lekko obyczajowej wypliła truciznę i znajduje się w groźnym stanie. — Denatkę odstawił natychmiast do szpitala, gdzie stwierdzono, że otrucie usiłowała się Kallum permanganicum.

Desperatkę zdołano odratować. Obecnie znajduje się w dość pomyślnym stanie. Przyczyna usiłowania samobójstwa narazie nieustalona.

—** Staropolski piknik. Pomorskie Tow. Opieki nad dziećmi, Oddział grudziądzki urządza w celu zebrania funduszy na ten szlachetny cel, w sobotę dnia 23 bm. o godz. 9 wiecz. na salach hotelu Warszawskiego Staropolski piknik, połączony z tańcami, ze współudziałem sił artystycznych.

Dochód z tej imprezy przeznaczony jest na wysyłkę dzieci potrzebujących opieki leczniczej do Gdyni. Mamy wrażenie że żądni zabawy Grudziądzanie zjawiają się tłumnie do „pikniku“ zwłaszcza że dawno już nie było okazji do zabawy i tańców.

—** Kronika policyjna. W dniu dzisiejszym aresztowano ogółem sześć osób. W tem jedną osobę za przekroczenie granicy, trzy kobiety za przekroczenie przepisów policyjnych obyczajowej, jednego osobnika za dokonanie gwałtu, w końcu jedną osobę za żebranie.

RUCH TOWARZYSTW

(rt) **Baczność! Drużyna Błękitna.** Stosownie do rozesłanych zawiadomień odbędzie się pierwsze zebranie członków w sobotę dnia 23. V. rb. o godz. 5 popoł. w lokalu p. Dominikowskiego ul. Strzelecka nr. 15/16. Ponieważ program posiedzenia bardzo ważny, zatem przybycie każdego członka jest konieczne.

Przy tej sposobności nadmieniamy, iż liczba członków Drużyny Błękitnych w ostatnim czasie wzrosła tak, że przedstawia blisko komplet. Poleca się więc młodzieży, jeszcze nie zarejestrowanej, a mającej chęć do wstąpienia, przybyć wprost na powyższe zebranie celem dokonania zapisu i uzupełnienia oddziałów.

(rt) **Związek Podoficerów Rezerwy Z. R. P. Koła Grudziądz** donosi swym członkom, iż następne strzelanie odbędzie się w niedzielę, dnia 24 maja br. o godzinie 8-mej rano. Ze względu na zbliżające się zawody strzeleckie o mistrzostwo Grudziądza udział wszystkich członków jest pożądanym.

(rt) **Strzelanie Oficerów rez., Podoficerów rez. i Wojaków.** Komisja Strzelecka podaje do wiadomości członkom Koła Oficerów rez., Podoficerów rez. i Tow. Powstańców i Wojaków w Grudziądzu, że następne strzelanie ćwiczebne odbędzie się w niedzielę, dnia 24 bm. o godz. 8 rano na strzelnicy garnizonowej.

O jak najliczniejszy udział uprasza Zarząd.

(rt) **„Wieczór Dyskusyjny“ Zw. Lnd. - Narod. Koła w Grudziądzu** odbędzie się w piątek dnia 22 bm. o godz. 8-mej wieczorem w sali sekretariatu Z. L. N., ul. Mickiewicza 22. Referat p.t.: „Analiza polityki gospodarczej na podstawie budżetu“ wygłosi p. poseł Krzywiński. Wstęp dla członków i sympatyków Z. L. N. oraz dla członków Tow. Polsk. Właścicieli Nieruchomości — bezpłatny. (2432) Zarząd.

Z Pomorza

—** **OKONIN.** (Poświęcenie sztandaru Tow. Powst. i Wojaków). Towarzystwo Powstańców i Wojaków na Okonin i okolice obchodzi w dniu 1 czerwca 1925 r. uroczystość poświęcenia sztandaru z następującym programem: O godzinie 10-tej przywitanie gości i delegacji na sali p. Dyksowej, o godz. 10.30 solenne nabożeństwo i poświęcenie sztandaru, o godz. 11.30 wbiłanie gwoździ i defilada, o godz. 13-ej wyjazd na łakę gdzie się odbędą zawody sportowe, o godz. 17-ej przedstawienie amatorskie oraz zabawa taneczna na sali p. Dyksowej.

—** **PELPLIN.** (Przygoda atlety.) Znanego atletę p. Rozkwasa spotkała niemiła przygoda. Przybył do Pelplina w zamiarze urządzenia przedstawienia; tu jednak okazało się, że dokumenty, które w całym kraju, a także w stolicy województwa uznane były za wystarczające, nie znalazły uznania p. wójta, który na przedstawienie nie zezwolił i kazał nawet atlete wraz z towarzyszącą mu żoną wyrzucić za drzwi. Wózni, którym polecono wykonanie tego „zarządzenia“, nie okazali jednak ochoty do zapasów, a podobno policja nie kwapiła się z aresztowaniem atlety na zlecenie p. wójta, uznając, że nie ma żadnych powodów ku temu.

—** **STAROGARD.** (Zwalczanie konsumpcji towarów niemieckich). Pod hasłem zwalczania konsumpcji towarów gdańskich i niemieckich zwołał zarząd Stowarzyszenia Urzędników Państwowych, Samorządowych i Komunalnych, zarządy bratnich organizacji urzędniczych celem wspólnego naradzenia się nad sposobem zwalczania nadmiernej konsumpcji towarów niemieckich. Zebranie to, na które przybyli delegaci Urzęd-

ków Skarbowych, Pocztowych, Kolejowych i Tow. Nauczycieli Szkół Ś. i W., zagalł prezes Stow. Urzędników P., S. i K. p. Dunajski, przedstawiając zebranym cel zebrania oraz wyluszczył powody, które skłoniły Stow. Urzędników P., S. i K. do zwołania tego zebrania. Szczególnie ujawnił mowa szkoły, jakie zalew towarów niemieckich wyrządza naszemu przemysłowi i handlowi. Następnie omawia p. Kozikowski skutki, jakie wynikają z konsumpcji towarów gdańskich - niemieckich, z punktu widzenia ekonomicznego i społecznego.

W dyskusji zebrani godzą się jednomyślnie na podjęcie pracy nad uświadomieniem społeczeństwa przed grożącym mu niebezpieczeństwem, jakie wypływa dla wszystkich warstw społeczeństwa z popierania wyrobów obcych i upowazniają tymczasowy zarząd komitetu do zwołania ponownego zebrania na dzień 15 maja. Na zebranie to mają być zaproszeni przedstawiciele wszystkich organizacji społecznych i zawodowych miasta Starogardu.

—** **PUCK.** (333-cia rocznica puckiego cechu kowalskiego.) Dnia 17 bm. odbyła się w mieście naszym skromna uroczystość uczczenia 333-ciej rocznicy istnienia cechu kowalskiego. Po południu o godz. 17-tej wyruszył z domu prezesa cechu p. Czuby pochód ze sztan-darem cechowym, poprzedzany muzyką do domu kulturalnego, gdzie odbyła się właściwa uroczystość, połączona z zabawą taneczną, która trwała do wczesnego ranka.

—** **GDYNIA.** (Nowa podróż „Lwowa“.) W dniu 17 bm. statek szkolny polskiej marynarki handlowej „Lwów“ opuścił port Gdyni, aby z tegorocznymi absolwentami szkoły morską w Tczewie odbyć podróż ćwiczebną do Anglii, Francji, Portugalii i Hiszpanii, a ewent. także do Włoch. Odjazd okrętu odbył się z wielką uroczystością, w której m. in. wzięli udział w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej gen. adiutant gen. Zaruski, dyrektor dep. marynarki handlowej w min. przem. i handlu Chrzanowski oraz przedstawiciele władz wojskowych i cywilnych.

Z całej Polski.

—* **POZNAŃ.** (Znowu ofiara kąpieli.) Mimo, że dotychczas jeszcze powietrze nie jest ciepłe i woda skutkiem zimnych noc i wiatrów jest chłodna, liczba kąpiących się w Warcie i stawach jest bardzo liczna. Zażywający kąpiele, to młodzież przeważnie i dzieci. Kąpiący się najwidoczniej mało zachowują przezorności tak, że już wydarzyło się kilka wypadków utonięcia.

Ogółem kąpiele pochłonięły w tym roku w Poznaniu 3 ofiary. We wtorek rano właściciel szkiuty Rudolf Fritsch wyłowił zwłoki topielca, który utracił życie przy kąpaniu w Warcie. Tożsamości nieznanego nie zdołano narazie sprawdzić. Był on ubrany w granatowy kostium kąpielowy, wzrostu 1,68 m, ciemno-blond, w wieku około 20 lat. Jak się dowiadujemy, zwłoki utoniętego w tych dniach w Warcie ucznia szkoły mierniczej 19-letniego Krenza zdołano wyłowić.

(Tajemnicze zniknięcie.) W dniu 7 maja br. oddał się z własnego mieszkania przy ul. Śniadeckich 19 pracownik kolejowy Jan Wesołowski ur. 26 7 1899. Zaginiony za którym poszukiwania nie odniosły skutku, jest wzrostu średniego, smukły, ciemny brunet. Przy lewej ręce brak 2 palców. Przepuszcza się, że Wesołowskiego spotkał nieszczęśliwy wypadek. O nadsyłaniu ewent. informacji o zastrawionym uprasza Eksp. Śl. P. P. w Poznaniu, pokój 37, wzgl. 62 przy pl. Wolności.

—* **BYDGOSZCZ.** (Ciekawe odkrycie.) Jak donosi „Dz. Bydgoski“ bawiła w Bydgoszczy Komisja Ministerjalna aby zbadać stan szlaku kolejowego pobudowanego za czasów niemieckich w celu odciążenia torów prowadzących przez ulicę Gdańską. Przy badaniu toru okazało się, że szyny i podkłady a nawet budki strażnicze znikły i narazie niemożna stwierdzić dokąd zostały przewiezione. „Dziennik Bydgoski“, podając te wiadomości, domaga się energicznego śledztwa.

—* **LESZNO.** (Nowy przystanek kolejowy.) Z dniem 25 maja 1925 roku otwiera się na szlaku Poznań—Leszno między stacjami Lipno Nowe a Bojanowo Stare w klm 107,9 przystanek osobowy „Górka Duchowa“ dla ruchu osobowego z wyłączeniem nadawania i przyjmowania bagażu i przesyłek nadzwyczajnych. Odległość z Górki Duchownej do Bojanowa Starego wynosi 4,66 klm a do stacji Lipno Nowe 3,885 klm.

—* **LWÓW.** (Ohydny mord w Rzeźnię.) W lesie arcybiskupim obok Rzesny polskiej znaleziono onegdaj trupa kobiety, lat około 40 liczącej. Zwłoki leżące pod sosną na kupie gałęzi świerkowych z dolną częścią obnażoną, znajdowały się już częściowo w rozkładzie, co wykazywałoby, że śmierć nastąpiła przed 3 tygodniami. Jak z położenia zwłok wynika, dopuszczono się na niej najpierw gwałtu a następnie została zamordowana. Z toku dochodzeń okazało się, że zmarła jest wdową po drukarzu lwowskim i szła do Lwowa. Sprawcy dotychczas nie wysledzono.

— (Ujęcie ukraińskiego zbraja.) Na podstawie zeznań złożonych przez Grzegorz Pańcyną z Ostrowa aresztowano onegdaj Wasyla Tybluka byłego nauczyciela szkół powsz. za to, iż będąc w czasie walk w r. 1918 komendantem wojsk ukraińskich, wydał rozkaz zastrzelenia żony Pańcyszyna jako karę za to, że ten nie chciał brać udziału w walce z Polakami. Oprócz tego dopuścił się on kilku bezczelnych rabunków. Tybluka oddawiono do Sądu Okręgowego.

— (Walka na śmierć i życie.) W czasie bójki, powstałej w Jazowcu starym pow. Jaworów pomiędzy gospodarzami Mikiem Grusem a Wasylem Gurem, ten ostatni uderzył Mka obuchem w głowę, tak silnie, że ten na drugi dzień wzniósł ducha. Zabójce aresztowano.

— (Tragedja zawiędzonej miłości.) W hotelu Georgea we Lwowie otrula się przybyła z Krakowa i tu pracująca urzędniczka prywatna Róża Bernsteinówna, pozostawiając listy, z których wynika, że powodem samobójstwa była zawiędzona miłość. Narzeczoną jej od kilku lat pobierał od niej pokaźne sumy a obecnie zaś ją porzucił i zaręczył się z inną.

Dochodzenia policyjne wykazały, że Bernsteinówna liczyła lat 28. Otec jej jest dyrektorem kursów naturalnych w Krakowie. Tam też poznała Włocha nazwiskiem Sufni Djanego, który był prokurzystą firmy Hartwig i Ska. Diani popełnił jednak pewne niewłaściwości i został wydalony z posady. Diani pojechał do Lwowa i otrzymał zajęcie w lwowskiej filii Hartwiga i Ska Bernsteinówna poślubiła za nim do Lwowa, a dowiedziawszy się, że ma inną kochankę wróciła do Krakowa. Gdy po powrocie do Krakowa została przez rodziców wyrzucona, powróciła do Lwowa i tam się otrula.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Wybory do grudziądzkiej kasy chorych.

Ody 27 września ub. r. umieszczeń w „Głosie Pomorskim” publiczne żądanie undecimowania wyborów do grudziądzkiej Kasy Chorych, odbytych 21 września, już wtedy wiadomo, że nastąpić musi ponowne rozpisanie wyborów, które według ówczesnej rachuby, wypaść miały w marcu czy kwietniu br.

Ktokolwiek interesuje się nie tylko Kasą Chorych, ale przede wszystkim objawami życia organizacyjnego Związków zawodowych czy grupowań politycznych, ten zawsze, gdy mowa o wyborach łączywie odświeżając sobie w pamięci przebiegi dawniejszych wyborów, stara się na podstawie nagromadzonych spostrzeżeń tak pokierować akcją przedwyborczą, by wynik wyborów, jeśli chodzi o organizację — był wewnętrzny miernikiem posiadanych wpływów.

Aczkolwiek powyższe zdanie zaraz na wstępie zbyt jasnowidnie traci walka wyborcza, to jednak już raz trzeba się przedrzeć pogodzić z tem, że muszą istnieć jakieś hasła, programy zasadnicze postulaty, które skalą swej wartości gromadzą ludzi w organizację czy stronnictwa, i te dopiero oparte o gromadną siłę swych zwolenników, jako najbardziej do tego powołane, kierują każdą akcją wyborczą.

Przy ostatnich wyborach do Kasy Chorych było tak, że strony urzędniczych prywatnych, kontraktowych, handlowców itd. zlekceważono zupełnie znaczenie Kas Chorych i wyborów. Czekawo to, lecz niestety przykry objaw, mniej szkodzący samej Kasie Chorych, której ustawa doczekać się musi nowelizacji, ale bardziej, ten jawny, stały, wszędzie notowany zwyczaj, niby bezpartyjności spłodził taką obojętność, że istnieje obawa iż ta kategoria społeczeństwa o tak przeważającej ilości głów, — wogóle zatrze po sobie słuch i znaczenie w życiu społecznym.

Może zagalopowałem się w mych śmiałych twierdzeniach, jednakże: czyż wyniki wyborów nie tylko do Kas Chorych, lecz i innych ciał samorządowych, nie wykazują wszędzie ogromne niedociągania głosów inteligencji?

Ubiegłego roku pisząc o wynikach wyborczych wspominałem, że nagromadzone spostrzeżenia przechowywane w albumie, wzbogaconego o dalszy dorobek doświadczeń, który także dalej pracować i miałem wówczas na myśli chrześcijańskie związki zawodowe.

Od czasu ostatnich wyborów do Kasy Chorych upływa równo 8 miesięcy i rzecz pewna, że poszczególne organizacje zawodowe, przygotować się musiały do akcji wyborczej. Już dziś widoczne jest, że będą trzy listy kandydatów z grupy ubezpieczonych, i to pierwsza lista socjalistyczna, druga Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego, połączonego z organizacją handlowców, oraz trzecia Zjednoczenia Zawodowego Polskiego. Były zdaje się zabiegi ze strony miejscowego ugrupowania politycznego i to Związku Ludowo-narodowego, by omówić i ustalić wspólną listę kandydatów, jednakże trudno dać posłuch grupce, niemającej żadnego wogóle oparcia o organizację zawodową i obecnie tylko tanim kosztem zareklamować swe istnienie.

Przy obecnych wyborach do Kasy Chorych decydująca i na długi czas w skutkach swych wiążąca walka odbędzie się między socjalistami i enpeerowcami, jednakże, gdyby ogół całej zarobkującej inteligencji stanął po stronie pokrewnej organizacji handlowców — wówczas lista druga, t. j. Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego musiałaby na 20 wybranych kandydatów osiągnąć przynajmniej jej miejsce. Tak w krótkości przedstawiała się przygotowania do wyborów, które poprzedzone zostaną wiecami i zebraniami i będziemy mieć jeszcze wiele sposobności na streszczenie przebiegu prac przedwyborczych, jak też zażniemy się samą Kasą Chorych, jako tą, o której walczyć będą namietnie zwyczaj wymienione ugrupowania.

Z Izby Przemysłowo-Handlowej Grudziądzko-Starogardzkiej.

— GENJALNY WYNAŁAZEK. Profesor Bergius w Haldenbergu wynalazł sposób zmieniania węgla w ciecz. Sposób ten polega na tem, że w temperaturze 400—500 stopni C. pod ciśnieniem 150 atm. działa się wodorem na silnie sproszkowany węgiel, co daje z kolei oleje lekkie, oleje ciężkie, smołę, metal, czysty węgiel i popiół. Wydajność otrzymanych olejów z węgla górnośląskiego osiąga 40 proc. Do produkcji tej nadaje się miaz węglowy, praca odbywa się w grubościennych kotłach. Wynalazek ten ma przyszłość przed sobą, gdyż może zastąpić niektóre produkty naftowe.

— Nasz eksport do Francji. Statystyka z ostatnich lat wykazuje wzrost eksportu towarów pochodzenia polskiego do Francji. W roku 1923 przez port francuski w Dunkierce przeszło 245 269 ctr. rozmaitych artykułów pochodzenia polskiego. W latach następnym eksport nasz stał się intensywnie wzrastał, a obecnie rynek francuski wykazuje ogromne zapotrzeb. na towary pol. jak: skóry surowe, wyroby ze skóry, szczytyny, żelatynę, wyroby z drzewa i prod. destylacji ropy naftowej, groch, fasole, koniczyne białą i czerwoną, nasiona buraków cukrowych oraz rośliny lekarskie.

Prócz tego w ostatnich czasach daje się zauważyć na rynku francuskim silny popyt na polskie artykuły pierwszej potrzeby, jak: kasza rozmaitego gatunku, mąka razowa, mak, wędliny itp. Zapotrzebowanie na wspomniane artykuły tłumaczy się tem, że liczna kolonia polska przyzwyczajona do naszej razówki, maku, kasz gryczanych i innych, oraz do wybornych naszych wędlin, chlebałaby i na obczyźnie je mieć. Kupcy francuscy, którzy są dostawcami sklepików polskich, rozsiadanych po całej Francji, mając zapotrzebowanie na nazywane artykuły pochodzenia polskiego, zmuszeni są zakupować je w Polsce. Wobec tego, że pojemność rynku francuskiego na towary polskie z dniem każdym zwiększa się, producenci nasi winni skorzystać ze sprzyjającej koniunktury i rozszerzyć granice zbytu, wywozić artykuły swej produkcji do Francji, z którą przez dobrych sąsiedzkich stosunków la-

czy nas konwencja handlowa, otwierająca granice Francji dla całego szeregu artykułów pochodzenia polskiego, przy stosowaniu bardzo umiarkowanych opłat celnych.

— WIDOKI NASZEJ EKSPANSJI ZA OCEAN. Jak wykazaliśmy w poprzednim naszym komunikacie, eksport nasz do Ameryki Półn. w świetle cyfr przedstawia się pesymistycznie i nie rokuje naprawy ku lepszemu. Jeszcze gorzej przedstawia się sytuacja z położeniem naszym w Ameryce Półd. Argentyna bowiem i Brazylja, to kraje na rynkach, których nasze niektóre towary mogłyby znaleźć poważny popyt, tymczasem stosunki handlowe z tymi krajami są więcej niż szczupłe. Tłumaczy się to poniekąd brakiem znajomości tamtejszych rynków, właściwości i wymagań tych rynków oraz trudnościami transportowymi, a co zatem idzie niemożnością dokładnego skalkulowania cen zbytu artykułów, przeznaczonych na eksport do Argentyny wzgl. Brazylji. Trudności te jednak zdaniem naszym są do przewyższenia, a przemysł nasz, w szczególności drzewny, uskarżający się na zastój w dobie ogólnej stagnacji na rynku wewnętrznym, mógłby znaleźć właśnie w Argentynie przestrzenie poważnych odbiorców. Aczkolwiek Argentyna posiada olbrzymie przestrzenie leśne, jednak drzewo tamtejsze jest zbyt twarde, a ponadto wysokie taryfy kolejowe utrudniają w znacznym stopniu eksploatację lasów. Na skutek tego gatunków sprowadzanych do Argentyny, zaliczają się: dąb, sosna biała, sosna t. zw. „tea” i t. zw. „spruce”. Dąb polski pod nazwą „debu austrjackiego” w ogromnych ilościach przed wojną był importowany do Argentyny. W czasie wojny import tego dębu ustał i zaczęto importować dąb z Ameryki Półn., który jednak jest znacznie gorzej od naszego dębu, wskutek czego zapotrzebowanie na dąb polski wciąż istnieje. Z pośród artykułów drzewnych, które Polska mogłaby eksportować do Argentyny, na pierwsze miejsce wysuwają się deski, pozatem idą klepki, belki, podkłady kolejowe, słupy telegraficzne, parkiety itd. Cena na deski oblicza się w stosunku do stopy kwadr. t. j. 12 cali długości, 12 cali szerokości, i 1 cal grubości: cło od 1 stopy kwadr. desek dębowych wynosi 7,4 cent. Co do warunków płatności, transakcje zawierają się cfi Buenos Aires: cło i koszty przeladowania ponosi importer, natomiast koszt transportu dolicza się do cen. Zapłata następuje w następującej formie: importer otwiera kredyt eksporterowi w jednym z tutejszych banków i dokonuje częściowej wypłaty po wysłaniu towaru.

Kronika gospodarcza.

— WYCIECZKA DZIENNIKARZY POMORSKICH NA PLACU WYSTAWOWYM. W środę miała miejsce wycieczka dziennikarzy pomorskich, oraz przedstawicieli zarządów wydawnictw graficznych na placu I. Pomorskiej Wystawy Rolnictwa i Przemysłu.

Prasa Pomorska była reprezentowana przez pp. redaktorów i dyrektorów dwóch największych czasopism codziennych na Pomorzu, a mianowicie Słowa i Głosu Pomorskiego, prócz tego w wycieczce brał udział p. redaktor i wydawca Głosu Wąbrzeskiego. Na placu wystawowym wycieczka została powitana przez prezydenta miasta Grudziądz, który łaskawie udzielił nam informacji o przebiegu prac dotychczas uskuteczionych.

Co do przebiegu prac już dokonanych to przyznać trzeba, że posunięte one zostały znacznie naprzód.

Sam dobór placu wystawowego okazał się nader szczęśliwym — bezpośrednie sąsiedztwo z parkiem miejskim, wielkość i kształt placu, a zwłaszcza jego położenie pozwala na urządzenie ze smakiem samej Wystawy.

Na specjalne wyróżnienie zasługują murowane budowle restauracji i poczty oraz drewniany pawilon morski.

— MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA PRACY. Międzynarodowa konferencja pracy wybrała min. Sokala przewodniczącym komisji wnioskowej. Jest to najważniejsze miejsce na konferencji po stanowisku przewodniczącego plenum. Już wczoraj min. Sokal w imieniu komisji wnioskowej przedstawił konferencji pierwszy raport w sprawie sprawdzania mandatów.

Wczoraj na międzynarodowej konferencji pracy utworzono trzy główne komisje. Do pierwszej komisji dla spraw ubezpieczeniowych wszedł z ramienia Polski prof. Okolski, do drugiej komisji dla spraw odszkodowań za nieszcześliwie wypadki przy pracy weszli jako zastępcy pp. Leśniewski i prof. Okolski. Utworzono też trzy komitety techniczne. Do pierwszego dla spraw równorzędnego traktowania robotników cudzoziemców weszli ks. poseł Wójcicki i Teller, oraz jako zastępca pos. Waszkiewicz, do drugiego komitetu dla spraw przerwy pracy w hutach szklanych weszli p. dr. Jurkiewicz oraz jako zastępca pos. Ziemięcki, do trzeciego komitetu (nocna praca w piekarniach) prof. Okolski.

— GOSPODARCZE STOSUNKI POLSKO - CZESKIE. Dn. 18-go bm. p. Minister Rolnictwa Janicki powrócił z Czechosłowacji, gdzie bawił w celu nawiązania stosunków gospodarczych, zbliżenia między obydwoimi państwami na polu rolnictwa i zapoznania się z warunkami produkcji rolnej tego kraju.

Minister Janicki podejmowany był bardzo serdecznie, co znalazło swój oddźwięk wśród całego świata rolniczego Republiki Czechosłowackiej i w bardzo przychylnym stanowisku prasy miejscowej.

Pan Minister obecny był w Pradze na otwarciu wystawy rolniczej, zwiedził kilkanaście gospodarstw rolnych i mniejszych i większych, szereg szkół, spółdzielni i innych instytucji rolniczych.

Na dworcu Głównym powitał p. Ministra urzędniczy Min. Rolnictwa i D. P. z Naczelnikiem Wydziału Prezydjalnego p. W. Leśniewskim na czele.

Wied. B. K. donosi z Pragi: Według doniesień pism w najbliższych dniach rozpoczyna się rokowania polsko - czechosłowackie w sprawie zawarcia układu lotniczego.

— MIĘDZYNARODOWY KARTEL PRZEMYSŁU ŻARÓWEK ELEKTRYCZNYCH. Przemysł żarówek elektrycznych najważniejszych państw utworzył międzynarodowy kartel. Zadanie to było ułatwione

wskutek istnienia przedtem europejskiego związku umownego dla cen w tym przemyśle. Do kartelu wchodzi największe i najpoważniejsze firmy. Zdaniem fachowców z biegiem czasu wszelkie mniejsze fabryki żarówek będą musiały zgłosić swe przystąpienie do kartelu ze względów konkurencyjnych.

— FLOTA AMERYKAŃSKA NA USEŁUGACH FORDA. Henryk Ford zamierza ostatni, ale największy interes w swoim życiu i zakupić całą amerykańską flotę handlową. Na przeprowadzenie tej transakcji potrzeba mu 1 miliard dolarów. Układy już się rozpoczęły. Transakcja ma być dokonana bez udziału rządu.

— NIEMIECKI TRUST POWIETRZNY. W Niemczech zawiązał się pod dyrekcją tow. „Junckers” trust towarzysztw żegluzi powietrznej środkowej i północnej Europy. Kapitał zakładowy nowego trustu wynosi 10 milj. mk. W skład jego wchodzi wszystkie towarzystwa: niemieckie, szwajcarskie, finlandzkie, sowieckie, estońskie, duńskie, austriackie.

— ROZBUDOWA DRÓG WODNYCH W NIEMCZECH. Z chwilą przeistoczenia kolei Rzeszy niemieckiej w prywatną kompanję kolejową, mającą służyć, jako zastaw i źródło dochodu reparacji, podniosi się zaczęły głosy nawołujące do rozbudowy dróg wodnych naturalnych i sztucznych, w czem Niemcy mają zupełnie wolną rękę i do wpływania tą drogą na politykę tarylową kampanji kolejowych. W pierwszej linii wchodzi w grę kanał: śródlądowy, Hannover — Magdeburg, będący w budowie od r. 1920. Na ten cel ma być użyta część pożyczki amerykańskiej, udzielonej Sächsische Werke A. G., kanał Elstera-Saale, którego plany są już od dawna opracowane.

— KOMUNIKACJA ZE SZWAJCARJĄ I WŁOCHAMI. W ostatnich dniach ukazała się taryfa polsko-szwajcarska. Taryfy te umożliwiają nabywanie bezpośrednich biletów do wszystkich w większych stacji Włoch i Szwajcarii, jak i również regulują wysyłkę bagażu i towaru do tych stacji.

— PROMIENIE ŚMIERCI. Amerykański departament handlu otrzymał raport z Niemiec o dokonanych tam odkryciach „Promieni śmierci”, o wiele silniejszych od promieni Grindela Mattewsa zakupionych niedawno przez Amerykę. Nowe promienie noszą nazwę „Heljotraub”, a wynalazca ich twierdzi, iż może za pośrednictwem ich wyrządzić ogromne szkody flocie powietrznej, gdyż potrafi w przeciągu 6 godzin oczyścić powietrze z wszystkich aeroplanów do wysokości 15.000 mtr. t. j. tej wysokości, której żaden z samolotów jasnoscie nie osiągnął. Efekt tych promieni paraliżuje wszelkie życie w promieniu 40 mil.

— HANDEL WŁOSKO-SOWIECKI. W r. 1924 Sowiety sprzedawały Włochom towarów za 137 milj. lirów a Włochy sprzedawały Sowiетom tylko za 10 milj. Wobec tego że Włochy tak mało mają korzyści ze stosunku z Rosją Sowiecką, parlament nie zatwierdził projektowanego traktatu handlowego pomiędzy Włochami a Z. S. S. S. R.

Giełda towarowa.

BYDŁO I MIESO.

Poznań, 20. 5. Urzędowe sprawozdanie targowe Komisji Notowania Cen. Spędzono wołów 97, buhajów 440, krów 490, bydła 1027, świń 2136, cieląt 934, owiec 580, razem 4477. Piacono za 100 kg. żywej wagi za: pełnomięsiste wytuczzone woły od 4—7 lat 85, młode mięsiste niewytuczzone i starsze wytuczzone 70—72, miernie odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze 60, stadniki pełnomięsiste młodsze 70—72, miernie odżywione młodsze i dobrze odżywione starsze 60—62, pełnomięsiste wytuczzone krowy najw. wart. rzeźnej od 7 lat 85, starsze wytuczzone krowy i mniej dobre młodsze krowy i jał. 70—72, miernie odżywione krowy i jałowki 58, najprzedniejsze cielęta tuczzone 86—90, średnie tuczzone cielęta i najprzedniejsze ssaki 80, mniej tuczzone cielęta i dobre ssaki 66—70, liche ssaki 50—56, jagnięta tuczzone i młodsze skopy tuczzone 66, starsze skopy tuczzone, liche jagnięta tuczzone i dobrze odżywione skopy i owce 40, świnię pełnomięsiste od 120—150 kg. żywej wagi 116, pełnomięsiste od 100—120 kg. żywej wagi 110—112, pełnomięsiste od 80—100 kg. żywej wagi 104, mięsiste świnię ponad 80 kg. 92—96, maclory i późne kastraty 90—104. Przebieg targu spokojny.

Giełda pieniężna.

Warszawa dnia 20 maja, 1923.

Dolary Stanów Zjedn.	5,17 zł.
Florency holenderskie	208,55 „
Franki belgijskie	26,13 „
Franki francuskie	26,69 „
Franki szwajcarskie	100,31 „
Funt angielski	25,18 „
Korony austriackie	73,00 „
Korony czeskie	15,38 „
Liry włoskie	21,09 „

Złoty w dniu 20 maja 1923 r.

Gdańsk, złoty 99.87—100.13, przekaz na Warszawę 99.57—99.83, Berlin przekaz na Warszawę, Poznań lub Katowice 80.55—80.95, Zurych przekaz na Warszawę 99.15, Wiedeń złoty 136.00, przekaz na Warszawę 136.40, Bukareszt przekaz na Warszawę 40.85, Czerniowce przekaz na Warszawę 40.75, Ryga przekaz na Warszawę 102, Praga złoty 647.50—653.50, przekaz na Warszawę 649—655, Budapeszt złoty 13425—13575.

Nieboszczka, która puka w swoją trumnę.

Pochowana przed miesiącem nieboszczka woła o pomoc? — Tłumy z zapartym oddechem czekały na znaki z grobu. — Co znaleziono, gdy odkopano zwłoki?

Miasto Szabadka w Rumunii znajduje się od paru dni pod wrażeniem osobliwego zmartwychwstania. O niczym tam ludzie nie mówią, jak tylko o pochowanej na miejscowym cmentarzu nieboszczce, która rzekomo bez ustanku pukała w swoją trumnę i wołała: „Mój Boże uchroni mnie od śmierci!”
Wołania te miała słyszeć pewna staruszka, spędzając swój wolny czas przeważnie na cmentarzu. W chwili, gdy przechodziła przed grobem pochowanej przed miesiącem żony niejakiego Stefana Kissa. Pobiegła ona natychmiast do rodziny nieboszczki z wezwaniem, aby pospieszyła jej na pomoc.

Kiedy rodzina Kissów znalazła się przy grobie, to był on już otoczony przez wielki tłum ludzi, którzy z zapartym oddechem i w wielkim napięciu oczekiwali na dalsze znaki nieboszczki. Daremnie jednak, albowiem panowała zupełna cisza. Nieboszczka nie dawała znaku życia. Jedną tylko siostrą nieboszczki nadsłuchiwała przy grobie i nagle zdawało się jej, że z grobu rozlega się płacz, pobiegła więc do domu i sprowadziła swego ojca. Także i wdowiec znalazł się później na cmentarzu i trzem tym osobom zdawało się, że istotnie z grobu dochodzi jakiś głos.

Stefan Kiss nie namyślając się długo, chwycił łopatę i zaczął grób rozkopywać. W połowie roboty przeszkodziła

mu jednak policja. Przez dwa dni w mieście o niczym nie mówiono, jak tylko o zmartwychwstałej nieboszczce tak, iż policja zdecydowała się wreszcie zwłoki odkopać. W środę o godzinie 9 rano fizyk miejski dr. Pawlekowicz udał się w towarzystwie przedstawicieli władz miejscowych na cmentarz. Tymczasem grabarze już do połowy rozkopali mogiłę. W dniu tym wszyscy w mieście porzucili pracę i w liczbie 5000 osób pospieszyli na cmentarz, aby przyjrzeć się niezwykłemu widowisku. Każda warstwa ludności miała tam swych przedstawicieli, dosłownie wszyscy: robotnicy, studenci, służba, inteligencja, znaleźli się na cmentarzu, aby własnymi oczami widzieć, jak nieboszczka będzie zmartwychwstawać.

Wreszcie wydobyto z grobu trumnę otworzono i po cmentarzu rozeszła się woń rozkładającego się ciała.

Rodzinę Kissów pociągnięto następnie do odpowiedzialności za szerzenie fałszywych pogłosek, a staruszkę, która pierwsza puściła w obieg tę bajkę, skazana została na grzywnę. Jednocześnie wdrożono dochodzenia przeciwko doktorowi, który nie zbadawszy nieboszczki, wystawił świadectwo zejścia, przyczyniając się w ten sposób do umocnienia się wśród ludzi przekonania, że żona Kissa nie umarła, lecz padła ofiarą snu letargicznego.

Ze sportu

PILKA NOŻNA.

Międzynarodowy Kongres Piłkarski (F. I. F. A.) Równocześnie z obradami Międzynarodowego Kongresu Olimpijskiego będzie obradował w Pradze Międzynarodowy Kongres Piłkarski. Przedstawicielami Polski na tym Kongresie będą pp. Centnarowski, dr. Ujejski, inż. Tad. Kuchar, dr. Wojakowski, inż. Christelbauer. Delegatami na Kongres Sędziów będą pp. Obrubański i inż. Rosenstock.
Równocześnie z obradami olimpijskimi odbędzie się Kongres Prasy Sportowej, na który z ramienia Polski wyjedzie dr. Henryk Szatkowski.

LEKKA ATLETYKA.

Wyjazd polskich lekkoatletów do Czechosłowacji. P. Z. L. A. udzielił zezwolenia Polskiemu Związkowi Akademickiemu na wyjazd ich lekkoatletów na międzynarod. zawody kobiece do Berna, organizowane przez Słowację Morawską. A. Z. S. na zawody te wysyła: p. Konopacką do wszystkich rzutów i skoków w wyż; Woźniarską do biegów 66 i 200 mtr., rzutu oszczepem i skoków w wyż; Jabłczyńską do rzutów dyskiem i kulą, skoków w dal, biegu 60 mtr.; „Lule” do biegów 60 mtr. i 200 mtr., skoków w dal. Dowiadujemy się również, że na zawody te S. K. Polonia zamierza wysłać swoją drużynę kobiecą.
Udział Polski w Międzynarodowym Kongresie Olimpijskim w Pradze.

Na ostatnim posiedzeniu Komitetu Wykonawczego Związku Polskich Związków Sportowych została ustalona definitywnie lista polskich delegatów, którzy wezmą udział w posiedzeniach i pracach Międzynarodowego Kongresu Olimpijskiego w Pradze: 1. delegaci na plenarne zebranie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego w dniach 26. 27 i 28 maja br.: Ks. Kazimierz Lubomirski jako członek Międz. Kom. Olimp.; 2. Międz. Zebr. Olimp. w dniach 29 bm. — 5 czerwca br.: pp. Br. Kowalewski, inż. Znajdowski, jako zast. płk. Osmólski; 3. Międz. Kongres Pedagogiczny - Sportowy w dniach 30-go maja — 5 czerwca br. na 10 głosów stanowiących i dowolną ilość głosów doradczych przyznanych Polsce: pp. Br. Kowalewski, inż. Znajdowski, płk. Osmólski, inż. Christelbauer, Centnarowski, maj. dr. Fuks, Dybowski, prof. Wal. Goetel, dr. M. Orłowiec, K. Muszałówna i M. Skrzywań; 4. delegaci z głosami doradczymi, oraz w charakterze zastępców: pp. dr. H. Szatkowski, dr. St. Fächer, A. Obrubański, attache wojskowy w Pradze płk. Durski i Semadeni.

Ze sali sądowej.

Przez I-szą Izbę Karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu w dniu 11 maja 1925 r. rozpatrywane były sprawy odwoławcze.

Paweł Kohls, rolnik z Pruszcza pow. Świecie, skazany był wyrokiem Sądu Pokoju w Świeciu za antypaństwowe wystąpienie na 4 miesiące więzienia, wniosł przeciw temu wyrokowi odwołanie, które Izba Karne odrzuciła, wobec czego wyrok I instancji stał się prawomocny.

Bolesław Nelke mistrz piłkarski z Świecia był oskarżony o zniewagę urzędników Skarbowych w Świeciu, od czego Sąd Pokoju go uwolnił, przeciw temu wyrokowi wniesiono ze strony Prokuratury odwołanie. Izba karna jako II instancja nałożyła na Nelkego 100 zł. grzywny.

Stanisława Rybczyńska z Świecia otrzymała wyrokiem Sądu Pokoju za zniewagę i miesiąc więzienia, w II instancji zmieniono wyrok na 1 tydzień więzienia.

Emil Rieder z Pruszcza był oskarżony o zniewagę przewodniczącego spółki wodnej w Kotomierzu i skazany przez Sąd Pokoju na 2 tygodnie więzienia, co też II instancji potwierdziła, o tą samą zniewagę skazani byli przez Sąd Pokoju po 50 zł. grzywny Ferdynand Kruze i Anna Gerth z Pruszcza, od czego jednak w II instancji zostali uwolnieni.

W końcu skazany został robotnik Józef Kamiński z Osia pow. Świecie na 50 zł. grzywny za czynną zniewagę nauczyciela w Osiu.

Przez I-szą Izbę Karną Sądu Okręgowego w Grudziądzu skazany został w dniu 11 maja 1925 r. Józef Prymasow prawosławny z Rygi na 1 rok ciężkiego więzienia, ponieważ dopuścił się ciężkiej kradzieży w nocy 9. II. 1925 r. na szkodę restauratora Hocha w Michale pow. Świecie, gdzie skradł dużą ilość wódek i kilka puszek śledzi, oraz w nocy 18. II. 1925 r. na szkodę Emila Zicka w Wielk. Lubieniu skradł również dużą ilość wódek, kiszek cukru, bielizny, torebkę i inne drobne rzeczy; kradzieży dokonał on w ten sposób, że wszedł po drabinie na piętro, wybił szybę, potem dostał się do wnętrza.

Rozmaitości.

PRZESTROGA DLA BLUŻNIERCÓW.

Przemawiając na bankiecie prasy racjonalistycznej w Londynie p. George Whale (po polsku Wieloryb) prezes Związku Prasy Racjonalistycznej wypowiedział cały szereg bluźnierstw pod adresem kościoła i religii wogóle. Przemówienie swoje zakończył wezwaniem: jedźmy i pijmy, bo jutro poumieramy. Zaledwie dokończył tych mądrych słów p. Prezes Wieloryb, umarł na apopleksję. Bluźniercy miejcie się na baczności, bo pójdziecie za przykładem Wieloryba.

— Awantura w operze wiedeńskiej zdarzyła się podczas ostatniego posiedzenia „Walkirii”. P. Olszewska, która śpiewała „Frykę” zirytowana była tem, że podczas II aktu rozmawiała głośno śpiewaczką Jerltza, Kittlowa i Jowaniczowa. Przeszkadzało to jej i dlatego zawołała z sceny „Proszę nie przeszkadzać”, a gdy to nie pomogło, pluła za kulisy i trafiła pania Kittel. Gdy p. Olszewska opuszczała scenę, chciała się na nią rzucić p. Kittlowa, p. O. oświadczyła jednak, że pluła w kierunku Jerltzowej a nie Kittlowej. Skutkiem tego Jerltzowa (primadonna) nie chciała dalej śpiewać i dopiero wobec interwencji dyrektora, udało się nakłonić ją do zakończenia śpiewu.

× Kobieta chce być katem na Węgrzech. Rząd węgierski, organizujący wymiar kar za przestępstwa kryminalne, w pismach publicznych podał ogłoszenie o poszukiwaniu kata. W odpowiedzi nadesłało swoje oferty ogółem 500 kandydatów. Sądząc z opisów przeszłości, wielu z pomiędzy reflektantów posiada kwalifikacje do zajęcia stanowisk na wzniesieniach dla... delikwentów

Są pomiędzy nimi osobnicy z bardzo ciemną i burzliwą przeszłością, niejednokrotnie karani za ucieczki z więzień i inne zbrodnie. Pomiedzy innymi jeden z kandydatów, były mieszkaniec Stanów Zjednoczonych przyznał się, że brał udział w 25 samosądach (lynchach), przyczem odgrywał rolę kata. Zgłosiły się też trzy kobiety, a jedna z nich za przyczynę ubiegania się o posadę podaje „chęć do poprawy swego bytu”. Wszystkie te oferty zostały odrzucone.

Humor.

Trudniejsza sztuka.

— Wziąwszy męża, ten atleta potrafił utrzymać pięćset kilo?
— Ciekawym bardzo, czy on umiałby, tak jak ja, utrzymać żonę i sześcioro dzieci.

Także racja.

Na zachodzie można zawsze jeszcze spotkać malarzy mcznych, smarujących swe kicz w oczach gapiów i sprzedających je na miejscu za kwoty raczej drobne.
Do jednego z nich malującego rybe podejrzanego kształtu podchodzi marynarz i pyta:
— Co to za ryba?
— To jest reklin.
— Reklin? A widział pan kiedy rekina?
— Co to ma do rzeczy? Czy Rafael widział kiedy Madonnę?

DRUKARNIA POMORSKA T A W GRUDZIĄDZU
Redaktor odpowiedzialny: Józef Kisielewski.

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski” na Czerwiec 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zł _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski” za Czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpisał: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski” na Czerwiec 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zł _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski” za Czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpisał: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski” na Czerwiec 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zł _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski” za Czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpisał: _____

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Grudziądzu 6 razy w tygodniu „Głos Pomorski” na Czerwiec 1925 r. za 2,16 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Głos” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko _____

Miejscowość: _____ ulica i nr.: _____

Kwit pocztowy.

Zł _____

tytułem przedpłaty na „Głos Pomorski” za Czerwiec 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

_____ dnia _____ 1925.

podpisał: _____

Obwieszczenia urzędowe władz miejskich.
Według prawdy personalnego odpowiadania
za dział niniejszy
nadszefretarz miejski
Demetriusz Raszkowski w Grudziądz.

OBWIESZCZENIE.

Zwraca się uwagę na to, że kąpanie się w Wiśle i w rzecze Trynce poza miejscami przeznaczonymi do kąpielii jak i plawienie koni w publicznych wodach okręgu policyjnego miasta Grudziądz jest zakazane.

Przekroczenia będą surowo karane.

Grudziądz, dnia 20 maja 1925 r.

Prezydent miasta

(-) Włodek 2445

OBWIESZCZENIE.

W celu przeprowadzenia dokładnego spisu ocemysłowych, wzywa się niniejszym wszystkich zainteresowanych w obrębie miasta Grudziądz do zgłoszenia w Ratnau II., pokój 9 w godzinach od 10-1-szej.

Grudziądz, dnia 22 maja 1925 r.

Magistrat - Urząd ubogich

2447 (-) Lipowski

LICYTACJA SĄDOWA.

W sobotę dnia 23 maja br. o godz. 14-tej (3 popoł.) sprzedam w drodze przymusowej licytacji najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą przy ul. Chelmińskiej 67

1 duże lustro, 1 nowe biurko w krzesłem, 1 leżankę, kompletny biały salonik, kilka obrazów, 3 dywany i dużą wiszącą lampę. Licytacja odbędzie się napewno.

2178 Restkowski, kom. sąd.

Przetarg

na budowę muru granicznego i remont kapitalny werandy domu mieszkalnego na majątku państw. Sulnowo pow świecki ogłasza niniejszym Państw. Urząd Budownictwa Nadziemnego w Świeciu n/W.

Wzory ofertowe można nabyć za uprzednią opłatą 2,- zł w tamtejszym Urzędzie, który udziela również bliższych informacji. Zamknięte oferty z odpowiednim napisem należy przesiłać do dnia 10 czerwca 1925 r., o godz. 2-giej popoł. do niżej pojanego Urzędu. (2442)

Państwowy Urząd Budownictwa Nadziemnego w Świeciu n/W. (Gmach Skarbowy. Tel. 120)

Wielka licytacja.

W poniedziałek, dnia 25-go maja 1925 przed południem o godzinie 10-tej, sprzedawo będą na majątku Grabowe, p. Te-pólno, stacja Pruszc, ze spadku, dobro-wolnie najwięcej dającym:

3 garnitury pluszowe, stół przed kanapę, 6 szaf do garderoby, 5 bieliźniarek, 6 łóżek z mater., 2 nocne stoliki z marmurem, 3 umywalki, 2 lustra (tremo z marmurem), ponadto 1 szafa, 1 stół, 1 komoda, 1 ang. gotowalnia, 1 stół z lustrem wyłożone z 18-go stulecia, 3 sekretarki, krzesło do biurka, szafę do akt, regał, regulatory, małą szafę do pieniędzy, 1 kanapę, 2 lustra, 2 stoliki do gry, stół rozkładany, szafę z lustrem, 2 pajaki elektr. (szk lane), słupek do kwiatów, posciel, kompl. kąpielkę, różne lampy, 2 szafki do lodu, 2 wirówki, piec westfalski, kociół, magiel, piec antracytowy, wiele sprzętów domowych, kuchennych i wiele innych rzeczy. (2437)
Rzeczy do obejrzenia godzinę przed licytacją.

Maks. Cichon, aukcjonator i taksator Bydgoszcz, Pod blankami nr. 1. Telefon 1030 i 936

Leśniczówka Park Miejski

W cieniściej ogrodzie codziennie

koneert artystyczny

W niedzielę i święta, wtorki i czwartki koncert orkiestry wojskowej 16 p. a p. pod batutą kapelm. p. Szalkowskiego.

Wstęp wolny. 2401

Do 300 złotych miesięcznie

łatwo zarabiać może każdy w swojej okolicy i zapewnić sobie stały dochód sprzedając artykułów pierwszej potrzeby.

Instrukcje, cenniki, wzory i warunki wysyłamy niezwłocznie po otrzymaniu w liście poleconym 2400

jednego złotego.

Adresować: HANDLOWA CENTRALA ZAOPATRYWANIA Warszawa, ul. Długa nr. 25 m. 30

Możemy dostarczyć w krótkich terminach:

1. Motory Diesela

2 szt. o sile 25 KM, leżące 1-cylindr. 280 obr./min. w lipcu 1925
2 " " 35 KM, " " 240 " w maju 1925
5 " " dtto " " " " w lipcu 1925
3 " " " " " " " " w lipcu 1925
2 szt. o sile 60 KM, stojące 1-cylindr. 250 obr./min. w maju 1925
2 " " dtto " " " " w lipcu 1925
2 " " " " " " " " w lipcu 1925
2 szt. o sile 120 KM, stojące 1-cylindr. 250 obr./min. w maju 1925
2 " " dtto " " " " w lipcu 1925
2 " " " " " " " " w lipcu 1925
2 szt. o sile 150 KM, leżące 2-cylindr. 200 obr./min. w sierpniu 1925
Na zamówienie: w 2-eh mies. silniki Diesela o sile 4 - 8 - 12 KM
w 3-eh " " 25 - 35 - 60 - 75 KM
w 4-eh " " 100-120-150-180-240 KM
w 5-u " " 300 i 600 KM

2. Motory z żłbią żarową:

4 szt. o sile 8 KM, stojące 1-cylindr. 450 obr. w maju 1925
3 " " 50 KM, " " 350 " w maju 1925
1 " " 100 KM, " " 350 " w maju 1925

3. Motory wybuchowe:

12 szt. o sile 8 KM, stojące 2-cylindr. 900/1000 obr. w maju 1925
2 " " 80 KM, " 4-cylindr. 450 " w maju 1925

STOCZNIĄ GDAŃSKĄ Sp. Akc. GDAŃSK.

GENERALNI PRZEDSTAWICIELE na Bydgoszcz, Inowrocław i Pomorze
ST. GRABIANOWSKI I S-ka.
ODDZIAŁ BYDGOSKI
Bydgoszcz, Dworcowa nr. 66. - Telefon 912.

Krem Miaflor

udelikatnia i odświeża cerę, Chroni twarz i ręce przed pękaniem.

HENRYK ŻAK - POZNAŃ, Fabryka perfum i kosmetyków.

Miłe, zajmujące i pożyteczne

KSIAŻKI

- Wielki Król**, powieść dziejowa z czasów Stefana Batorego - Aleksandry Leontowskiej 1,75 złp. (przesyłka polecona 60 gr.)
- Historja o Janaszu Korczaku**, - J. Ign. Kraszewskiego z czasów Jana Sobieskiego 1,75 „ (przesyłka polecona 60 gr.)
- Dwa Skarby**, powieść z życia Polaków w Ameryce - F. Rogali 1,50 „ (przesyłka polecona 60 gr.)
- Oblężenie twierdzy Grudziądzkiej**, powieść Bergla 0,50 „ (przesyłka polecona 35 gr.)
- Z mych wrażeń wojennych**, - Ks. prob. Łęgi 0,75 „ (przesyłka polecona 38 gr.)
- Rachunki Rolnika-Praktyka** przez M. Pacożyńskiego, zaprzysiężonego rewizora ksiąg, autora wielu prac rolniczo-handlowych 1,50 „ (przesyłka polecona 45 gr.)
- Zasady prawidłowej księgowości** przy zastosowaniu przepisów prawo-podatkowych, opracował Alojzy Kamrowski, rewizor ksiąg handlowych przy Pom. Szkie Skarbowej 5,00 „ (przesyłka polecona 45 gr.)
- Szczegółowy Podręcznik Egzaminacyjny** dla urzędników państwowych, administracyjnych i sądowych II. i III. kategorii 3,00 „ (przesyłka polecona 38 gr.)

Powyższe książki nabyć można bezpośrednio w wydawnictwie Drukarni Pomorskiej za poprzedniem nadesłaniem należności włącznie kosztów przesyłki poleconej. Za zaliczeniem 30 gr więcej.

Drukarnia Pomorska

Tel. 50 i 51. Wydział Wydawniczy Tel. 50 i 51.
GRUDZIĄDZ (Pom.) Groblowa 37/29

DOM

29 lokatorów, do sprzedania. Wiadomość ul. Chelmińska 3, Kulpiński. [2446]

Sieczkę

każda ilość dostarczam wag. lub dowózka. Zgl. do Gł. Pom. nr. 2163p.

Damska maszyna

do szycia bębnowa w dobrym stanie sprzed. Ogrodowa 3, II p. pr.

Rower męski

okazyjnie sprzedam ulica Klasztorna nr. 2.

Tanio na sprzedaż kostium ciemno-brązowy i zielona sukienka balowa. Obajże można Zero Strzelecka 8, 1

2 kompl. obiadowa KINA i FILMY, jedno sprzedam, przedziwiająco lub samie nie są inny interes. (2176) GARBE, ul. Kosciuszki 36.

Kupna

Kupujemy stale beczki: od smoly, smalcu, oliwy, śledzi i inne.

Fabryka Tektury Dachowej W. Kutowski i Ska, Grudziądz. Ogrodowa 23. - Tel. 423

Poszuk. kupna woska dla małego konia. Oferty do Głosu Pom. nr. 2426

Posady

KOWAL, dobry podkonnawoz koni, kawaler, poszukuje pracy bez narzędzi Of. do Głosu Pom. nr. 2176p

Krawcowa

kłóra w wolnych chwilach zajmie się dziećmi i wyreczy pania domu potrzebna natychmiast. Dołączycie fotogr. i podać warunki uprasza się.

Dyr. Bizanowa, Podgórze, p. Brodnica.

PANIENKA DO BUFETU z kancją, może się natychmiast zgłosić w Hotelu Pomorskim w Grudziądz. Toruńska 26.

KRAWCOWA z dobr. krojem potrzebna do domu przy watn. ul. Trynkowa 19, II p. Szkoła Gosp.

Potrzebna zdolna podreżana Strzelecka 3, II p. Pracownia „Halina“

Mieszkania

Pokoju umebl.

w pobliżu Placu 23 Stycznia poszukuje sol dny młody pan. Zgłoszenia do „PAR“ pod E. T.

3 pokoje, mieszkanie, czynsz przedwojenny roczny naprzód naprzukiwane. Zgl. do Gł. Pom. pod nr. 2177p.

4 pokojowe mieszkanie także i na samą noc na mniejsze do wynajęcia. Zgl. do Głosu Pom. pod nr. 218p

2 pokoje z używalnością kuchni w pobliżu ul. Lipowej na 3-4 mies. do wynaj. Zgl. z podaniem ceny do Głosu Pom. pod nr. 2166p

LETNisko

2 pokoje słoneczne do wynajęcia. Uroczą okolicą nad malowniczym jeziorem, 10 min. od stacji. Z całoz. utrzymaniem. Wiadomość Głos Pomorski nr. 2447.

Zguby

W sobotę 16 bm. zgubiono portfel i papiery wojskowe na nazw. Richard Rote. Uczeń: znalazł proszę się o zwrot tylko papierów do G. P.

Kino Apollo

Dziś! Ach te nóżki nóżki nóżki
Uroczą Ossai Oswald w przepięknej formie

„Zonka z licytacji”

NADPROGRAM!
„Przybycie królewskiej pary rumuńskiej do Polski“ 2448

Nerwowie, Neurastenicy

którzy cierpią na drażliwość, słabość woli, brak energii, melancholię, przesył życia, bessennosc, ból głowy, przesadzoną wrażliwość nerwów, śledziennicę, nerwowe zaburzenia serca i śladka, otrzymają bezpłatnie broszurę Dr. Weisego „Cierpienia nerwów“. Dr. Gebhard & Co. GDANSK, Am Leegen Tor 15.

Gdzie? Dokąd?

pość w niedzielę, żeby się dobrze zabawić? 2171

Do Sarniaka!!

Musyka, tańce na sali, mleko siadłe z śmietanką, dobra kawa, wyborne ciastka, zimne napoje.

Wszystko smacznie i po przystępnych cenach.

O liczny udział upr. Zabęduki

Samochód ciężarowy

„Hansa Loyd“ prawie nowy, 4-tonowy, 40 P.S. natychmiast do sprzedania. [2439]

Braclia Cierpiakowsky, Toruń, Chelm. Szosa 33 Tel. 1471

Pierwszorzędna asfaltowa Papę Dachową

Smole destylowana
Lepnik
Karbolineum
Wapno
Cement portlandzki

Trzcina solitowa Posadzki kuchenne czarne
Plecionie druciana Posadzki kuchenne czarne
Kradę spalwiona Posadzki kuchenne białe
Gips murarski Szczołki do smalowania
Gips szlucatorski Świeczki papowe itp.

poleca po cenach konkurencyjnych

FABRYKA TEKTUR DACHOWYCH

W. Kutowski i S-ka T. z o. p., Grudziądz
Telefon 423. Biuro: Ogrodowa 23
Telegramy: „Fatedach“
Fabryka: Tuszeńska Droga. [2322]

Jacobson

własne laboratorium techniczno-dentystyczne zał. r. 1907. Plac 23-go Stycznia nr. 23, I. (dawniej Rynek Zbotowy)

ZĘBY od 2 zł począwszy

Prawdziwe korony złote (900) od 20 złotych począwszy Zęby sztycytkowe od 10 zł począwszy. Reperacje i przerabianie w jednym dniu. [1982]

Suche deski olszowe

1/2" do 2"
w mniejszych i większych partiach dostarcza [2367]

St. Skowroński

Lipowa 45 Grudziądz Telefon 210
Składnice: Tuszeńska Grobla 1
Hale Tarpno, Grudziądzka 4.

Towary na kredyt!

W celu umożliwienia P. T. Odbiorcom na prowincję dokonywania zakupów na kredyt, wysyłamy po nadesłaniu nam w liście poleconym

jednego złotego

cenniki, wzory i warunki, dając możność otrzymania wszelkich towarów na spłaty ratami. Z kredytu korzystać mogą Zrzeszenia, Spółdzielnie, Sklepy i osoby pojedyncze na bardzo dogodnych warunkach. [2400]

Adresować: Handlowa Centrala Zaopatrywania, Warszawa, ul. Długa 25 m. 30